

258

ZÁKON

ze dne 14. července 2000

o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PRÁVA A POVINNOSTI OSOB
A VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY V OCHRANĚ
VEŘEJNÉHO ZDRAVÍHLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví a soustavu orgánů ochrany veřejného zdraví, jejich působnost a pravomoc.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Veřejným zdravím je zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin. Tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života.

(2) Ochrana a podpora veřejného zdraví je souhrn činností a opatření k vytváření a ochraně zdravých životních a pracovních podmínek a zabránění šíření infekčních a hromadně se vyskytujících onemocnění, nemocí souvisejících s prací a jiných významných poruch zdraví a dozoru nad jejich zachováním.

(3) Hodnocením zdravotních rizik je odhad míry závažnosti zátěže populace vystavené rizikovým faktorům životních a pracovních podmínek a způsobu života. Výsledek hodnocení zdravotního rizika je podkladem pro řízení zdravotních rizik, čímž se rozumí rozhodovací proces s cílem snížit zdravotní rizika.

(4) Uvedením výrobku do oběhu se rozumí jeho

nabízení k prodeji, podávání, prodej nebo jiný způsob poskytování výrobku¹⁾ spotřebiteli²⁾ nebo pro výrobní a provozní účely. Za výrobek se pro účely tohoto zákona nepovažuje voda koupaliště a sauny a materiál ploch uvedených v § 13 odst. 2.

(5) Infekčním onemocněním se rozumí příznakové i bezpříznakové onemocnění vyvolané původcem infekce nebo jeho toxinem, které vzniká v důsledku přenosu tohoto původce nebo jeho toxinu z nakažené fyzické osoby, zvířete nebo neživého substrátu na vnímavou fyzickou osobu.

(6) Izolací se rozumí oddělení fyzické osoby nemocnělé infekční nemocí po dobu nakažlivosti této nemoci od jiných fyzických osob, a to způsobem, který zabrání nebo omezí přenos infekce na jiné fyzické osoby, které by mohly infekci dále šířit.

(7) Karanténními opatřeními jsou

- a) karanténa, kterou se rozumí omezení aktivit zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy (dále jen „fyzická osoba podezřelá z nákazy“), a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit,
- b) lékařský dohled, při kterém je fyzická osoba podezřelá z nákazy povinna v termínech stanovených prozatímním opatřením zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu,³⁾ osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení⁴⁾ nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví docházet k lékaři na vyšetření nebo se vyšetření podrobit,
- c) zvýšený zdravotnický dozor, jímž je lékařský dohled nad fyzickou osobou podezřelou z nákazy, které je uložen zákaz činnosti nebo úprava pracovních podmínek k omezení možnosti šíření infekčního onemocnění.

¹⁾ § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

²⁾ § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 104/1995 Sb.

³⁾ § 11 a § 32 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.

HLAVA II

PÉČE O ŽIVOTNÍ A PRACOVNÍ PODMÍNKY

Díl 1

Voda a výrobky přicházející do přímého styku s vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie, koupaliště a sauny

§ 3

Hygienické požadavky na vodu

(1) Pitnou vodou je zdravotně nezávadná voda, která ani při trvalém požívání nevyvolá onemocnění nebo poruchy zdraví přítomností mikroorganismů nebo látek ovlivňujících akutním, chronickým či pozdním působením zdraví fyzických osob a jejich potomstva, jejíž smyslově postižitelné vlastnosti a jakost nebrání jejímu požívání a užívání pro hygienické potřeby fyzických osob. Zdravotní nezávadnost se stanoví hygienickými limity mikrobiologických, biologických, fyzikálních a chemických ukazatelů, které jsou upraveny prováděcím právním předpisem.

(2) Vlastník nebo správce veřejného vodovodu,⁵⁾ osoba, která označila veřejnou studnu jako zdroj pitné vody, a osoba, která je výrobcem pitné vody nebo zajišťuje její náhradní odběr,⁶⁾ jsou povinni zajistit, aby dodávaná pitná voda odpovídala požadavkům podle odstavce 1. Za výrobce pitné vody se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která je podnikatelem, nebo právnická osoba, pokud vyrábí a užívá pitnou vodu jako součást své podnikatelské nebo jiné činnosti nebo dodává pitnou vodu ke spotřebě fyzickými osobami.

(3) Teplou vodu dodávanou rozvodem teplé užitkové vody může výrobce vyrobit jen z vody pitné.

(4) Na žádost osob uvedených v odstavci 2 může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit na časově omezenou dobu užití vody, která nesplňuje hygienické limity ukazatelů vody pitné. Povolení nelze udělit, jestliže nedodržení hygienického limitu kteréhokoli ukazatele trvalo v posledním roce v součtu déle než 30 dní nebo jde-li o ukazatele s nejvyšší meznou hodnotou nebo meznou hodnotou referenčního rizika a závadu nelze odstranit do 30 dnů. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví povolení podle odstavce 4 vydá, jestliže zásobování pitnou vodou nelze zajistit jinak a nebude ohroženo veřejné zdraví. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

§ 4

Povinnosti osob při kontrole pitné vody, vodárenské úpravě surové vody a zásobování pitnou vodou

(1) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny v minimálním rozsahu a četnosti, které upravuje prováděcí právní předpis, kontrolovat, zda hygienické limity ukazatelů upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví jsou dodrženy. Místa odběru vzorků pitné vody dodávané rozvodem stanoví na návrh výrobce pitné vody nebo z vlastního podnětu příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. O kontrole jsou povinny vést protokol, jehož náležitosti upraví prováděcí právní předpis. Opis protokolu jsou povinny předložit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti.

(2) Rozsah a četnost kontroly pitné vody stanovené prováděcím právním předpisem může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví z vlastního podnětu nebo na návrh osoby uvedené v § 3 odst. 2

- a) rozšířit o ukazatele, jejichž hodnota se blíží hygienickému limitu, nebo o další ukazatele, jejichž výskyt lze předpokládat z důvodů geologického složení, havárie nebo jiných mimořádných událostí,
- b) snížit v případě prokazatelně stálých a vyhovujících hodnot ukazatelů jakosti vyráběné pitné vody a jejího zdroje, doložené statisticky významným počtem údajů;

náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(3) V rozsahu stanoveném příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví je osoba uvedená v § 3 odst. 2 povinna zajistit kontrolu pitné vody v akreditované nebo autorizované laboratoři.⁷⁾

(4) Zjistí-li osoba uvedená v § 3 odst. 2 výskyt dalších látek nebo součástí pitné vody neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v § 3 odst. 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů pitné vody.

(5) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 mohou při vodárenské úpravě vody, z níž se pitná voda získává (dále

⁵⁾ § 1 vyhlášky č. 144/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích, ve znění vyhlášky č. 185/1988 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

jen „surová voda“), používat jen chemické látky nebo chemické přípravky a vodárenské technologie upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví na žádost osoby uvedené v § 3 odst. 2 povolení vydá, jestliže dodávaná voda bude splňovat hygienické požadavky podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(6) K výrobě, rozvodu a hromadnému zásobování pitnou vodou mohou osoby uvedené v § 3 odst. 2 používat jen výrobky, které vyhovují hygienickým požadavkům podle § 5.

(7) Osoba, která hromadně zásobuje obyvatelstvo pitnou vodou z veřejného vodovodu nebo z veřejné studny, která je označena jako zdroj pitné vody, je povinna neprodleně informovat odběratele o havárii nebo jiné nepředvídatelné události v zásobování pitnou vodou.

§ 5

Výrobky přicházející do přímého styku s pitnou a surovou vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie

(1) Výrobce nebo dovozce výrobku určeného k přímému styku s pitnou nebo surovou vodou (dále jen „výrobky přicházející do přímého styku s vodou“) a výrobce nebo dovozce chemické látky nebo chemického přípravku určeného k úpravě surové vody na vodu pitnou je povinen zajistit, aby jejich složení a značení na obale, visačce, v průvodní dokumentaci nebo v návodu k použití odpovídalo hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem. Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je dále povinen zajistit, aby úprava povrchu výrobku vyhovovala hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je povinen před jeho uvedením do oběhu ověřit výluhovými testy, že nedojde k nežádoucímu ovlivnění pitné vody. O testu je povinen vést záznam. Způsob provádění a hodnocení testu a náležitosti záznamu o jeho provedení upraví prováděcí právní předpis.

(3) Výrobce a dovozce musí výrobek přicházející do přímého styku s vodou a chemickou látku nebo chemický přípravek, které by při nesprávném použití mohly způsobit zdravotní poškození fyzických osob nebo znehodnotit pitnou nebo surovou vodu vždy vybavit návodem k použití, a je-li to potřebné i návodem k odstranění následků nesprávného použití. Návod

musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském.

(4) Jinak se při hodnocení bezpečnosti výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou, který je ve smyslu zvláštního právního předpisu stavebním výrobkem,⁸⁾ postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(5) O přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpisu pro výrobky přicházející do přímého styku s vodou uvedeny, s výjimkou výrobků uvedených v odstavci 4, a o odchylné úpravě jejich povrchu rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví povolení vydá, jestliže podle předloženého průkazu bude dodávaná voda vyhovovat hygienickým požadavkům podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

§ 6

Koupaliště a sauny

(1) Koupalištěm ve volné přírodě je přírodní vodní plocha, která je označena jako vhodná ke koupání, a související provozní plochy s vybavením. Umělým koupalištěm je krytá nebo nekrytá stavba určená ke koupání a související provozní plochy s vybavením.

(2) Osoba, která provozuje koupaliště ve volné přírodě, umělé koupaliště nebo saunu (dále jen „koupaliště“), je povinna splnit podmínky stanovené tímto zákonem. Je-li koupaliště provozováno jako bezplatná služba k uspokojování potřeb fyzických osob, pak osobou, která odpovídá za splnění povinností podle tohoto zákona, je osoba, která je jako takové označila.

(3) Osoba, která provozuje koupaliště, je povinna

- a) zajistit, aby voda v koupališti vyhovovala hygienickým limitům ukazatelů jakosti upraveným prováděcím právním předpisem,
- b) způsobem, v četnosti a rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem dodržení povinnosti podle písmene a) kontrolovat a hodnotit,
- c) zajistit splnění podmínek upravených prováděcím právním předpisem pro jejich vybavení, čištění a úklid,
- d) vypracovat provozní řád, ve kterém stanoví podmínky provozu včetně způsobu úpravy vody, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví návštěvníků a způsob očisty prostředí; návrh provozního řádu a jeho změny předloží ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) vést evidenci o výsledcích kontrol provedených

⁸⁾ Nařízení vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 81/1999 Sb.

v rozsahu podle písmene b) a ukládat ji po dobu 5 let.

(4) Osoba, která provozuje umělé koupaliště nebo saunu, je dále povinna

- a) vodu v bazénu umělého koupaliště a sauny způsobem upraveným prováděcím právním předpisem dezinfikovat a upravovat a dodržovat hygienické požadavky na intenzitu její recirkulace upravené v prováděcím právním předpise,
- b) zajistit, aby voda ve zdroji pro bazén umělého koupaliště a sauny měla jakost stanovenou prováděcím právním předpisem,
- c) splnit hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem pro jejich konstrukční a prostorové řešení,
- d) zajistit mikroklimatické podmínky upravené prováděcím právním předpisem.

(5) Zjistí-li osoba uvedená v odstavci 2 výskyt dalších látek nebo součástí vody v koupališti nebo ve vodě ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v odstavci 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu způsobem a v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů vody.

Díl 2

Podmínky pro výchovu, vzdělávání a zotavení dětí a mladistvých a podmínky vnitřního prostředí stavby

§ 7

Hygienické požadavky na prostory a provoz škol, předškolních a školských zařízení a zotavovacích akcí

(1) Školy,⁹⁾ předškolní a školská zařízení zařazená do sítě předškolních zařízení, škol a školských zařízení,¹⁰⁾ s výjimkou školní knihovny, školy v přírodě a pedagogicko-psychologické poradny (dále jen „zařízení pro výchovu a vzdělávání“) jsou povinny zajistit, aby byly splněny hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem na prostorové podmínky,

vybavení, provoz, osvětlení, vytápění, mikroklimatické podmínky, zásobování vodou a úklid.

(2) Režim dne zohledňující věkové a fyzické zvláštnosti dětí a mladistvých, podmínky jejich pohybové výchovy a otužování, režim stravování včetně pitného režimu, popřípadě způsob nakládání s prádlem, upraví zařízení pro výchovu a vzdělávání v provozním řádu.

(3) K předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění je zařízení pro výchovu a vzdělávání povinno zajistit oddělení dítěte nebo mladistvého, který vykazuje známky akutního onemocnění, od ostatních dětí a mladistvých a zajistit pro něho dohled zletilé fyzické osoby.

§ 8

Zotavovací akce

(1) Zotavovací akcí je organizovaný pobyt 20 a více dětí ve věku do 15 let na dobu delší než 4 dny, jehož účelem je posílit zdraví dětí a zvýšit jejich tělesnou zdatnost.

(2) Osoba, která pořádá zotavovací akci (dále jen „pořádající osoba“), je povinna zajistit její umístění, zásobování vodou a odstraňování odpadků a splaškových vod v souladu s hygienickými požadavky upravenými prováděcím právním předpisem. Pořádající osoba je dále povinna dodržet hygienické požadavky na prostorové a funkční členění staveb a zařízení, jejich vybavení a osvětlení, ubytování, úklid, stravování a režim dne, které upraví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis stanoví, které potraviny nesmí pořádající osoba na zotavovací akci podávat ani používat k přípravě pokrmů, ledaže budou splněny podmínky upravené tímto prováděcím právním předpisem.

(3) Pořádající osoba je povinna jeden měsíc před zahájením zotavovací akce, s výjimkou zotavovací akce v zahraničí, ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pořádání zotavovací akce, popřípadě podle místa jejího počátku, jde-li o putovní zotavovací akci,

- a) termín a místo jejího konání,
- b) počet dětí zúčastněných na zotavovací akci, a
- c) způsob jejího zabezpečení pitnou vodou.

§ 9

Podmínky účasti dětí ve škole v přírodě a na zotavovací akci

(1) Základní škola a předškolní zařízení může na školu v přírodě vyslat jen dítě, které

⁹⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

- a) je zdravotně způsobilé k účasti na ní,
- b) nejeví známky akutního onemocnění (například horečky nebo průjmu), a
- c) ve 14 kalendářních dnech před odjezdem do školy v přírodě nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy ani mu není nařízeno karanténní opatření.

(2) Pořádající osoba může na zotavovací akci přijmout jen dítě, které splňuje požadavky stanovené v odstavci 1.

(3) Zdravotní způsobilost dítěte posuzuje a posudek vydává praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje.¹¹⁾ Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) potvrzuje v písemném prohlášení zákonný zástupce dítěte;¹²⁾ toto potvrzení nesmí být starší než jeden den. Posudek o zdravotní způsobilosti dítěte a písemné prohlášení předloží zákonný zástupce pořádající osobě, vysílající základní škole nebo předškolnímu zařízení.

§ 10

Podmínky účasti fyzických osob činných při škole v přírodě a zotavovací akci

(1) Fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo zotavovací akci jako dozor nebo zdravotník musejí být k této činnosti zdravotně způsobilé.

(2) Zdravotní způsobilost posuzuje a posudek vydává praktický lékař, který fyzickou osobu registruje.¹¹⁾ Posudek o zdravotní způsobilosti předloží fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo zotavovací akci, s výjimkou pedagogických¹³⁾ a zdravotnických pracovníků,¹⁴⁾ vysílajícímu předškolnímu zařízení, základní škole nebo pořádající osobě.

(3) Fyzické osoby činné při stravování musí splňovat předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných (§ 19).

§ 11

Povinnost základní školy a předškolního zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoby

(1) Základní škola a předškolní zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoba jsou povinny zajistit

- a) základní péči o zdraví všech účastníků způsobilou fyzickou osobou (zdravníkem); za způsobilou

se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která má alespoň úplné střední odborné vzdělání v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka, fyzická osoba, která absolvovala kurs první pomoci se zaměřením na zdravotnickou činnost při škole v přírodě nebo zotavovací akci, a student lékařství po ukončení třetího ročníku,

- b) vybavení lékárníčky pro školu v přírodě nebo zotavovací akci podle druhu akce,
- c) péči praktického lékaře dostupného z místa konání školy v přírodě nebo zotavovací akce, s výjimkou školy v přírodě a zotavovací akce pořádané v zahraničí,
- d) vedení zdravotnického deníku a seznamu účastníků a uložení těchto záznamů po dobu 6 měsíců od skončení školy v přírodě nebo zotavovací akce,
- e) informovanost zákonného zástupce dítěte o zdravotních potížích, které dítě v průběhu školy v přírodě nebo zotavovací akce prodělalo, a o případném kontaktu s infekcí.

(2) Pořádající osoba je dále povinna zajistit instruktáž všech fyzických osob činných na zotavovací akci, s výjimkou zdravotníka, o hygienických požadavcích na tyto akce a o předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a jiných poškození zdraví, pokud se takové instruktáže dosud nezúčastnily.

§ 12

Jiné podobné akce pro děti

Při organizovaném pobytu dětí v počtu menším nebo po dobu kratší, než stanoví § 8 odst. 1, s výjimkou akcí pořádaných pro děti v poměru rodinném a obdobném, nebo při organizování akcí pro děti, jejichž účelem je, vedle posílení jejich zdraví a zvýšení jejich tělesné zdatnosti, získání specifických znalostí nebo dovedností, musí osoba, která akci pořádá, zajistit hygienicky nezávadný stav zařízení, zdroj pitné vody, kterým lze v dostatečném množství zásobovat akci, a účast pouze fyzických osob, které splňují podmínky stanovené v § 10.

§ 13

Vnitřní prostředí staveb a hygienické požadavky na venkovní hrací plochy

(1) Uživatelé staveb zařízení pro výchovu a vzdělávání, vysokých škol, škol v přírodě, staveb pro zotavovací akce, staveb zdravotnických zařízení léčebně

¹¹⁾ § 18 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

¹²⁾ § 36, 37 a 78 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 51 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

¹⁴⁾ § 53 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona č. 548/1991 Sb.

preventivní péče, ústavů sociální péče, ubytovacích zařízení, staveb pro obchod a pro shromažďování většího počtu osob jsou povinni zajistit, aby vnitřní prostředí pobytových místností¹⁵⁾ v těchto stavbách odpovídalo hygienickým limitům chemických, fyzikálních a biologických ukazatelů, upravených prováděcími právními předpisy. Tím není dotčena povinnost vlastníka stavby podle zvláštních právních předpisů udržovat stavbu v dobrém stavebním stavu.¹⁶⁾

(2) Provozovatel venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých je povinen zajistit, aby písek užívaný ke hrám nebo jako povrch plochy, jakož i jiný materiál tvořící povrch plochy nebyly mikrobiálně a parazitárně znečištěny nad hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem.

§ 14

Výjimky z hygienických požadavků stanovených v § 7 odst. 1 je možné povolit, jen pokud tím nebude ohrožena ochrana veřejného zdraví. O povolení výjimky rozhoduje na žádost osoby příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení léčebně preventivní péče a ústavů sociální péče

§ 15

(1) Osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče,¹⁷⁾ zdravotnické zařízení léčebně preventivní péče státu anebo ústav sociální péče státu (dále jen „osoba poskytující péči“) jsou povinny činit hygienická a protiepidemická opatření k předcházení vzniku a šíření nemocničních nákaz. Nemocniční nákazou je nákaza vnitřního (endogenního) nebo vnějšího (exogenního) původu, která vznikla v příčinné souvislosti s pobytem nebo výkonem prováděnými v zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče v příslušné inkubační době.

(2) Osoba poskytující péči je povinna stanovit opatření podle odstavce 1 v provozním řádu. Návrh provozního řádu a změnu provozního řádu schvaluje rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

§ 16

(1) Osoba poskytující péči je při výskytu nemocniční nákazy nebo při podezření na její výskyt povinna

neprodleně provést epidemiologická opatření k odhalení zdroje nákazy, způsobu jejího šíření, zamezení jejího dalšího šíření a léčbě nakažených a z nákazy podezřelých fyzických osob.

(2) Osoba poskytující péči je dále povinna

- a) evidovat každou nemocniční nákazu a na vyžádání poskytovat údaje o ní orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,
- b) neprodleně hlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti hromadný výskyt nemocniční nákazy, nemocniční nákazu, která vedla k těžkému poškození zdraví nebo k úmrtí; způsob hlášení upraví prováděcí právní předpis.

§ 17

(1) Osoba poskytující péči je povinna dodržet hygienické požadavky pro příjem fyzických osob do zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče a jejich ošetřování, zásobování vodou, úklid a výkon a kontrolu dezinfekce, sterilizace a vyššího stupně dezinfekce upravené prováděcím právním předpisem.

(2) Dezinfekcí je soubor opatření ke zneškodňování mikroorganismů pomocí fyzikálních, chemických nebo kombinovaných postupů, které mají přerušit cestu nákazy od zdroje ke vnímavé fyzické osobě.

(3) Vyšším stupněm dezinfekce jsou postupy, které zaručují usmrcení bakterií, virů, mikroskopických hub a některých bakteriálních spór, nezaručují však usmrcení ostatních mikroorganismů (například vysoce rezistentních spór) a vývojových stadií zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(4) Sterilizací je proces, který vede k usmrcování všech mikroorganismů schopných rozmnožování včetně spór, k nezvratné inaktivaci virů a usmrcení zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(5) O provedené sterilizaci a jejím výsledku je osoba poskytující péči povinna vést evidenci v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem. Jiný způsob sterilizace může osoba poskytující péči použít jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. V žádosti o povolení uvede osoba poskytující péči způsob sterilizace a průkaz jeho účinnosti.

§ 18

(1) Osoba poskytující péči a osoba provozující prádelnu jsou povinny prádlo ze zařízení léčebně pre-

¹⁵⁾ Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

¹⁶⁾ § 86 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

¹⁷⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 45 a 46 zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

ventivní péče nebo ústavu sociální péče ukládat podle povahy znečištění, převážet, prát ho a zacházet s ním způsobem upraveným prováděcím právním předpisem. Osoba provozující prádelnu, ve které se pere prádlo ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče, je povinna tuto prádelnu vybavit způsobem upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) V zařízeních léčebně preventivní péče a v ústavech sociální péče smí osoba poskytující péči používat jen vodu, která vyhovuje alespoň ukazatelům a limitům vody pitné.

Díl 4

Hygienické požadavky na výkon činností epidemiologicky závažných

§ 19

Předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných

(1) Fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné, kterými jsou pracovní činnosti při výrobě a při uvádění potravin do oběhu¹⁸⁾ s výjimkou přepravy a skladování balených potravin, ve stravovacích službách, při výrobě kosmetických prostředků, v provozovnách holičství, kaděrnictví, pedikúry, manikúry a v provozovnách, ve kterých se používají speciální přístroje (například solária, myostimulátory) k péči o tělo, v kosmetických, masérských, regeneračních a rekondičních službách, pokud při nich fyzické osoby přicházejí do přímého styku s potravinami, pokrmy, kosmetickými prostředky nebo tělem spotřebitele, musí splňovat tyto předpoklady:

- a) být k této činnosti zdravotně způsobilé, a
- b) mít znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví.

(2) Zdravotní způsobilost osvědčuje, před zahájením činnosti epidemiologicky závažné, ve zdravotním průkazu

- a) pro fyzickou osobu, která je podnikatelem, a její spolupracující rodinné příslušníky praktický lékař, který fyzické osoby registruje,¹¹⁾
- b) v ostatních případech zdravotnické zařízení státu vykonávající závodní preventivní péči nebo osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení vykonávající závodní preventivní péči¹⁹⁾ (dále jen „zařízení vykonávající závodní preventivní péči“).

(3) Rodinným příslušníkem se pro účely tohoto zákona rozumí manžel (manželka) nebo druh (družka), vlastní děti, osvojenci, děti svěřené do pěstounské nebo

poručnické péče a vlastní rodiče podnikatele, jeho manželky nebo družky.

(4) Rozsah znalostí nutných k ochraně veřejného zdraví podle odstavce 1 písm. b) upraví prováděcí právní předpis. Tyto znalosti je u fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné oprávněn při výkonu státního zdravotního dozoru prověřit orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti. Pokud podle rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví fyzická osoba znalosti nemá, nemůže vykonávat činnosti epidemiologicky závažné, a to do doby úspěšného složení zkoušky před komisí zřízenou orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti. Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je povinen umožnit fyzické osobě vykonání zkoušky nejdéle do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy mu byla žádost fyzické osoby o přezkoušení doručena. Složení komise a podmínky provedení zkoušky upraví prováděcí právní předpis.

§ 20

Povinnosti fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné

Fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné je povinna

- a) podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví lékařským prohlídkám a vyšetřením, která provede praktický lékař, který fyzickou osobu registruje,¹¹⁾
- b) informovat praktického lékaře, který fyzickou osobu registruje,¹¹⁾ o druhu a povaze své pracovní činnosti,
- c) mít u sebe při výkonu pracovní činnosti zdravotní průkaz a na vyzvání ho předložit orgánu ochrany veřejného zdraví,
- d) uplatňovat při pracovní činnosti znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví a dodržovat zásady osobní a provozní hygieny v rozsahu upraveném v prováděcím právním předpise.

§ 21

Podmínky provozování činností epidemiologicky závažných

(1) Osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné je povinna zajistit, aby při této činnosti nedošlo k ohrožení a poškození zdraví fyzických osob infekčním onemocněním nebo k jinému poškození jejich zdraví. K výkonu činností epidemiologicky závažných smí používat jen vodu, která vyhovuje nejméně ukaza-

¹⁸⁾ § 2 písm. m) a n) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

¹⁹⁾ § 18a zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

telům a limitům vody pitné, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(2) Osoba provozující holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondiční služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, je povinna zabezpečit lékárníčku první pomoci vybavenou podle charakteru poskytované služby a vypracovat provozní řád. V provozním řádu uvede podmínky činnosti, použití strojů, přístrojů a dalších zařízení, zásady prevence vzniku infekčních a jiných onemocnění, ke kterým by mohlo dojít nesprávně poskytnutou službou včetně podmínek dezinfekce a sterilizace, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví spotřebitele, způsob zacházení s prádlem a očisty prostředí provozovny.

(3) Provozní řád podle odstavce 2 předloží osoba ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Schválený provozní řád vyvěsí při zahájení činnosti v provozovně.

§ 22

Zákaz a podmínky některých výkonů

(1) Osoba provozující kosmetické, masérské a regenerační služby, kadeřnictví, holičství, pedikúru, manikúru a službu, při které se používají speciální přístroje k péči o tělo, nesmí provádět výkony na nemocné kůži, manipulace s jizvami a mateřskými znaménky, výkony na sliznicích, oční spojivce a rohovce.

(2) Výkony, při nichž je porušována integrita kůže, může osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné provádět jen za podmínek stanovených rozhodnutím vydaným na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

Další podmínky provozování stravovacích služeb

§ 23

(1) Stravovací službou je výroba, příprava nebo rozvoz pokrmů za účelem jejich podávání v rámci provozované hostinské živnosti,²⁰⁾ ve školní jídelně,²¹⁾ menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovacích akcích a jiných podobných akcích pro děti (§ 12), při stravování zaměstnanců, podávání občerstvení²²⁾ a při podávání pokrmů jako sou-

části ubytovacích služeb, služeb cestovního ruchu a při hromadných akcích.

(2) Pokrmem je potravina včetně nápoje, kuchyňsky upravená studenou nebo teplou cestou nebo ošetřená tak, aby mohla být přímo nebo po ohřevu podána ke konzumaci ve stravovací službě.

(3) Stravovací službu lze poskytovat pouze v provozovně, která vyhovuje hygienickým požadavkům na umístění, stavební konstrukci, prostorové a dispoziční uspořádání, zásobování vodou, vytápění, osvětlení, odstraňování odpadních vod, větrání a vybavení upraveným prováděcím právním předpisem.

§ 24

(1) Osoba provozující stravovací službu je dále povinna

- a) k výrobě a přípravě pokrmů používat jen látky, suroviny, polotovary a potraviny, které jsou zdravotně nezávadné a odpovídají ostatním požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,²³⁾
- b) používat jen technologické a pracovní postupy, které zajistí zdravotní nezávadnost podávaných pokrmů,
- c) určit v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění do oběhu technologické úseky (kritické body), ve kterých je největší riziko porušení zdravotní nezávadnosti pokrmů, provádět jejich kontrolu a vést evidenci o kritických bodech, termínech a závěrech jejich kontrol; při stanovení kritických bodů postupovat způsobem upraveným zvláštním právním předpisem pro potraviny,²⁴⁾
- d) dodržovat podmínky upravené prováděcím právním předpisem pro výrobu, přípravu, rozvoz, přepravu, značení, skladování a uvádění pokrmů do oběhu, včetně zmrazených a zchlazených pokrmů,
- e) zajistit, aby podávané pokrmy vyhovovaly mikrobiologickým a chemickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem, měly odpovídající smyslové vlastnosti a splňovaly výživové požadavky podle skupiny spotřebitelů, pro které jsou určeny,

²⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 76/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 2 písm. d) vyhlášky č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

²³⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ § 2 odst. 1 až 9 vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby.

- f) provádět opatření proti vzniku a šíření infekčních onemocnění a otrav z podávaných pokrmů,
- g) v případech a způsobem upraveným prováděcím právním předpisem odebírat a uchovávat vzorky podávaných pokrmů,
- h) v rozsahu a za podmínek upravených zvláštním právním předpisem pro potraviny²⁵⁾ vypočítat a označit výživovou hodnotu podávaných pokrmů, u kterých uvádí na jídelním lístku výživové tvrzení,²⁶⁾
- i) při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě, skladování a uvádění pokrmů do oběhu používat pouze zdravotně nezávadné materiály a předměty (§ 25),
- j) zajistit, aby fyzické osoby činné při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě a skladování pokrmů a při jejich uvádění do oběhu používaly po celou dobu výkonu práce čisté osobní ochranné pracovní prostředky,
- k) zajistit dodržování zákazu kouření v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.²⁷⁾

(2) Pokrmy, s výjimkou cukrářských výrobků, nesmí osoba provozující stravovací služby chemicky konzervovat a přibarvovat.

(3) Ve školní jídelně, v menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovací akci a jiné podobné akci pro děti (§ 12) a při stravování zaměstnanců osoba provozující stravovací služby nesmí podávat pokrmy z tepelně neopracovaných vajec a syrového masa včetně ryb. V ostatních stravovacích službách lze tyto pokrmy připravovat a podávat pouze na základě jednotlivé objednávky spotřebitele.

Díl 5

Hygienické požadavky na předměty běžného užívání

§ 25

Vymezení předmětů běžného užívání

(1) Předměty běžného užívání se pro účely tohoto zákona rozumějí

- a) výrobky, které jsou ve svém konečném stavu ve styku s potravinami nebo pokrmy nebo jsou ke styku s potravinami nebo pokrmy určeny,

- b) hračky,²⁸⁾
- c) kosmetické prostředky, a
- d) výrobky pro děti ve věku do 3 let, s výjimkou hraček a potravin.

(2) Kosmetickým prostředkem je látka nebo prostředek určený pro styk se zevními částmi lidského těla (pokožka, vlasový systém, nehty, rty a zevní pohlavní orgány), zuby a sliznicí dutiny ústní s cílem výlučně nebo převážně je čistit, parfémovat, měnit jejich vzhled, chránit je, udržovat je v dobrém stavu nebo korigovat lidské pachy, nejde-li o léčivo.²⁹⁾

§ 26

Povinnosti výrobce, dovozce a osoby uvádějící předměty běžného užívání do oběhu

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání uvedených v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) je povinen zajistit, aby jím vyráběné nebo dovážené předměty běžného užívání

- a) za obvyklých nebo běžně předvídatelných podmínek nezpůsobily poškození zdraví fyzických osob nebo nepříznivé ovlivnění potraviny nebo pokrmu,
- b) vyhovovaly prováděcím právním předpisem stanoveným hygienickým požadavkům na jejich složení, vlastnosti a mikrobiologickou čistotu; dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem,
- c) byly baleny, pokud to jejich charakter vyžaduje, do zdravotně nezávadných obalů,
- d) byly s ohledem na svou povahu a způsob použití značeny a vybaveny písemným prohlášením a návodem k použití, popřípadě obsluze a čištění. Ve značení předmětu běžného užívání musí uvést i údaje upravené prováděcím právním předpisem, a to způsobem, který tento předpis upravuje. Rozsah vybavení předmětů běžného užívání písemným prohlášením a návody upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud nelze výrobce nebo dovozce předmětu běžného užívání uvedeného v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) určit, odpovídá za splnění povinností podle odstavce 1 osoba, která tyto výrobky uvádí do oběhu, i když svou činností jejich vlastnosti přímo neovliv-

²⁵⁾ Vyhláška č. 293/1997 Sb., o způsobu výpočtu a uvádění výživové (nutriční) hodnoty potravin a značení údaje o možném nepříznivém ovlivnění zdraví.

²⁶⁾ § 3 vyhlášky č. 293/1997 Sb.

²⁷⁾ § 4 odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniami, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Nařízení vlády č. 171/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky.

²⁹⁾ Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ňuje. Tato osoba je povinna v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem zajistit značení předmětu běžného užívání, který není zabalen v obalu určeném pro spotřebitele a je balen v místě prodeje na přání spotřebitele.

(3) O přípustnosti a obsahu látek, které nejsou v prováděcím právním předpise uvedeny v seznamech látek povolených v kosmetických prostředcích, a o přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpise uvedeny pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a), rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis. Takové složení kosmetického prostředku může orgán ochrany veřejného zdraví povolit nejdéle na dobu 3 let; pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a) nejdéle na dobu 2 let. Orgán ochrany veřejného zdraví odchylné složení předmětu běžného užívání povolí, jestliže výrobce nebo dovozce v návrhu uvede skutečnosti prokazující, že navrhované složení neohrozí veřejné zdraví. V rozhodnutí může orgán ochrany veřejného zdraví stanovit i způsob a rozsah značení předmětu běžného užívání.

(4) Výjimku z hygienických požadavků stanovených v odstavci 1 písm. b) pro výrobky uvedené v § 25 odst. 1 písm. d) je možné povolit, jen pokud navrhovaným složením nebude ohroženo zdraví příslušné skupiny spotřebitelů. O povolení výjimky rozhoduje na žádost výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(5) Výrobce nebo dovozce hraček upravených prováděcím právním předpisem je povinen zabezpečit, aby migrace látek upravených prováděcím právním předpisem nepřekročila stanovené hygienické limity a byly splněny další hygienické požadavky na složení těchto hraček upravené prováděcím právním předpisem. Dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je výrobce nebo dovozce povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Jinak se při posuzování bezpečnosti hraček postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

Další ustanovení pro výrobu a dovoz kosmetických prostředků

§ 27

Povinnosti výrobce a dovozce kosmetického prostředku

(1) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je povinen před uvedením kosmetického prostředku do oběhu oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví obchodní jméno, sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fy-

zickou osobu, místo výroby, místo, kde uchovává údaje stanovené v prováděcím právním předpise, je-li odchylné od sídla nebo místa podnikání, datum zahájení výroby nebo dovozu a seznam kosmetických prostředků, které hodlá vyrábět nebo dovážet. Výrobce nebo dovozce je dále povinen v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely poskytnutí první pomoci informace o látkách obsažených v kosmetickém prostředku, které mohou ohrozit zdraví některých fyzických osob; tyto informace může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví využít pouze ke stanovenému účelu.

(2) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je dále povinen předložit pro kontrolní účely na žádost příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v jím určené lhůtě, rozsahu a jazyce údaje stanovené prováděcím právním předpisem. Pro tento postup neplatí správní řád.

§ 28

Podmínky neuvedení ingrediencí na obalu kosmetického prostředku

(1) Na žádost výrobce podanou z důvodu ochrany obchodního tajemství může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit ve značení kosmetického prostředku neuvedení jedné nebo více látek použitých ve složení kosmetického prostředku (dále jen „ingredience“). Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud orgán ochrany veřejného zdraví žádosti vyhoví, stanoví v rozhodnutí i registrační číslo, které žádosti přidělil a které výrobce uvede na obalu kosmetického prostředku na místě značení ingredience.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 má platnost po dobu 5 let. Na žádost výrobce může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví, po zhodnocení bezpečnosti ingredience a důvodů pro její utajení, platnost rozhodnutí výjimečně prodloužit nejdéle o 3 roky. V žádosti výrobce uvede důvody prodloužení doby utajení ingrediencí kosmetického prostředku.

(4) Výrobce je povinen oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví, který rozhodl o povolení žádosti o neuvedení ingredience,

- a) změny v údajích obsažených v žádosti podle odstavce 1,
- b) změnu názvu kosmetického prostředku s obsahem ingredience, pro jejíž značení bylo povoleno utajení, a to nejpozději 15 dnů před uvedením výrobku s novým názvem do oběhu.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví je oprávněn, po posouzení změn podle odstavce 4, nebo jestliže to vyžaduje ochrana veřejného zdraví, výrobcí povolení podle odstavce 1 odejmout.

§ 29

Podmínky výroby kosmetických prostředků a jejich uvedení do oběhu

(1) Výrobce kosmetického prostředku je povinen určit výrobní metodu vyhovující správné výrobní praxi, která zajistí výrobu zdravotně nezávadných kosmetických prostředků, stanovit fyzickou osobu odpovědnou za jejich výrobu a při značení kosmetického prostředku dodržovat názvosloví ingrediencí upravené prováděcím právním předpisem. Fyzická osoba odpovědná za výrobu kosmetických prostředků musí mít vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

(2) Před uvedením kosmetického prostředku do oběhu je výrobce i dovozce povinen zajistit hodnocení jeho bezpečnosti pro zdraví fyzických osob. Hodnocení musí být provedeno podle zásad správné laboratorní praxe pro zkoušení chemických látek.³⁰⁾ Hodnocením kosmetického prostředku může výrobce nebo dovozce pověřit pouze fyzickou osobu, která má vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

*Díl 6**Ochrana před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením***Hluk a vibrace**

§ 30

Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, která jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letiště³¹⁾ a vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací,³²⁾ železnic a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk, (dále jen „zdroje hluku nebo vibrací“) jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekročoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro venkovní prostor, stavby pro bydlení a stavby občanského vybavení a bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby.

§ 31

(1) Pokud při používání, popřípadě provozu zdroje hluku nebo vibrací, s výjimkou letiště, nelze z vážných důvodů hygienické limity dodržet, může

osoba zdroj hluku nebo vibrací provozovat jen na základě povolení vydaného na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví časově omezené povolení vydá, jestliže osoba prokáže, že hluk nebo vibrace byly omezeny na rozumně dosažitelnou míru a provozem nebo používáním zdroje hluku nebo vibrací nebude ohroženo veřejné zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková nebo antivibrační opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové nebo vibrační zátěže.

(2) Při překročení hygienických limitů hluku z provozu na civilních mezinárodních letištích přepravujících ročně více než 100 000 fyzických osob a vojenských letištích je provozovatel letiště povinen navrhnout ochranné hlukové pásmo. Ochranné hlukové pásmo zřídí rozhodnutím správní úřad příslušný podle zvláštního právního předpisu.³³⁾

(3) U staveb určených pro bydlení, rekreaci, u pracovišť a staveb občanského vybavení umístěných v ochranném hlukovém pásmu je provozovatel letiště na základě odborného posudku vypracovaného na jeho náklad povinen postupně provést nebo zajistit provedení protihlukových opatření v takovém rozsahu, aby byly alespoň uvnitř staveb hygienické limity hluku dodrženy. U staveb pro bydlení, zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení a školských zařízení, ve kterých by podle odborného posudku protihluková opatření nezajistila dodržování hygienických limitů, může příslušný správní úřad rozhodnout o vyvlastnění, popřípadě zahájit řízení o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

§ 32

Hluk z provozoven služeb a hluk z veřejné produkce hudby (například koncert, taneční zábava, artistická produkce s hudbou) nesmí překročit hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Splnění této povinnosti zajistí osoba provozující službu a pořadatel nebo provozovatel veřejné produkce hudby.

§ 33

Ve stavbách pro bydlení a ve stavbách občanského vybavení nesmějí být instalovány stroje a zařízení o zá-

³⁰⁾ Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 305/1998 Sb., kterou se stanoví zásady správné laboratorní praxe, postup při ověřování jejich dodržování, postup při vydávání osvědčení a postup kontroly dodržování zásad správné laboratorní praxe (zásady správné laboratorní praxe).

³¹⁾ § 31 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³²⁾ § 9 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.

³³⁾ § 120 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

kladním kmitočtu od 4 do 8 Hz. Osoba může instalovat takový stroj nebo zařízení v okolí staveb pro bydlení a staveb občanského vybavení, jen pokud na základě studie o přenosu vibrací orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti prokáže, že nedojde k nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v těchto stavbách.

§ 34

(1) Prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.

(2) Noční dobou se pro účely kontroly dodržení povinností v ochraně před hlukem a vibracemi rozumí doba mezi 22.00 a 6.00 hodinou. Pro civilní mezinárodní letiště přepravující ročně více než 100 000 fyzických osob se za noční dobu považuje doba mezi 23.00 a 5.00 hodinou.

Neionizující záření

§ 35

(1) Neionizujícím zářením jsou elektrická a magnetická pole a elektromagnetické záření o frekvenci do $1,7 \cdot 10^{15}$ Hz.

(2) Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroj nebo zařízení, které je zdrojem neionizujícího záření včetně laserů (dále jen „zdroj neionizujícího záření“), je povinna

- činit taková technická a organizační opatření, aby expozice fyzických osob v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem nepřekračovaly nejvyšší přípustné hodnoty neionizujícího záření,
- při zjišťování a hodnocení expozice fyzických osob a úrovně neionizujícího záření postupovat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- v případech stanovených prováděcím právním předpisem označit výstrahou místa (oblasti, pásma), ve kterých expozice osob neionizujícímu záření může překročit nejvyšší přípustné hodnoty.

(3) Pokud dojde k závadě zdroje neionizujícího záření, která by mohla vést k expozici fyzických osob překračující nejvyšší přípustné hodnoty, osoba, která zdroj neionizujícího záření používá, popřípadě provozuje, jeho provoz neprodleně zastaví. Tím nejsou dotčeny její povinnosti podle zvláštních právních předpisů.

§ 36

Výrobce a dovozce laseru je povinen zajistit

- zařazení laseru do třídy způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a označení laseru štítkem s uvedením tohoto zařazení,
- opatření laserů zařazených do třídy II. a vyšší výstražným textem a laserů třídy III. a IV. signalizací, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- uvedení údajů nezbytných pro ochranu zdraví stanovených prováděcím právním předpisem v technické dokumentaci připojené ke každému laseru.

Díl 7

Ochrana zdraví při práci

§ 37

Kategorizace prací

(1) Podle míry výskytu faktorů, které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců, a jejich rizikovosti pro zdraví se práce zařazují do čtyř kategorií. Kritéria, faktory a limity pro zařazení prací do kategorií stanoví prováděcí právní předpis.

(2) O zařazení prací do druhé, třetí nebo čtvrté kategorie rozhoduje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Návrh předkládá osoba, která zaměstnává fyzické osoby v pracovněprávních nebo obdobných pracovních vztazích, (dále jen „zaměstnavatel“), a to do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení výkonu prací. Ostatní práce na pracovištích zaměstnavatele, které nebyly takto zařazené, se považují za práce kategorie první.

(3) Zaměstnavatel v návrhu na zařazení prací do kategorií uvede výsledky hodnocení rizik možného ohrožení zdraví zaměstnanců³⁴⁾ včetně výsledků měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek, pro něž jsou stanoveny hygienické limity, a zjištění druhu a typu biologického činitele, který může vyvolat ohrožení zdraví a je uveden ve zvláštním právním předpisu,³⁵⁾ počty zaměstnanců v jednotlivých kategoriích a způsob zajištění ochrany jejich zdraví.

(4) Zaměstnavatel je povinen ihned oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti každou změnu podmínek výkonu práce, která by mohla mít vliv na její zařazení do příslušné kategorie. V oznámení zaměstnavatel uvede výsledky měření souvisejících faktorů pracovních podmínek.

§ 38

Měření pro účely kategorizace

Měření pro účely podle § 37 odst. 3 a 4 může zaměstnavatel provést jen prostřednictvím osoby akredi-

³⁴⁾ § 132a zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

³⁵⁾ Zákon č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

tované nebo autorizované k příslušným měřením, pokud není sám takto kvalifikován. Při měření zaměstnavatel nebo jiná osoba musí dodržet metody stanovené zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

§ 39

Rizikové práce

(1) Rizikovou prací, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí práce, při níž je nebezpečí vzniku nemoci z povolání nebo jiné nemoci související s prací, je práce zařazená do kategorie třetí a čtvrté a dále práce zařazená do kategorie druhé, o níž takto rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

(2) Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je povinen

- a) zabezpečit bezpečné skladování a zacházení s nebezpečnými chemickými látkami, chemickými přípravky³⁰⁾ a s biologickými činiteli stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵⁾
- b) zabezpečit neprodleně mimořádná měření faktorů pracovních podmínek, pokud o ně požádá zařízení vykonávající závodní preventivní péči nebo pokud tak stanoví rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví,
- c) zjistit příčinu překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů a zabezpečit její odstranění; neprodleně informovat o těchto skutečnostech zaměstnance,
- d) předložit rozsah opatření k omezení faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví na nejmenší rozumně dosažitelnou míru před jejich přijetím ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady vynaloženými na omezování faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví zaměstnanců a jejich přínosem pro ozdravení pracovních podmínek.

(3) Překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů sdělí zaměstnavateli zařízení vykonávající závodní preventivní péči. Přitom je povinně dodržet mlčenlivost o výsledcích testů jednotlivých zaměstnanců.

(4) Limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů upraví prováděcí právní předpis.

§ 40

Evidence rizikových prací

Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je dále povinen

- a) u každého zaměstnance ode dne přidělení rizikové práce vést evidenci
 1. o jménu, příjmení a rodném čísle,
 2. o počtu směn odpracovaných při rizikové

práci, s výjimkou rizika infekčního onemocnění,

3. o datech a druzích provedených lékařských preventivních prohlídek a zvláštních očkováních souvisejících s činností na pracovišti zaměstnavatele nebo o imunitě (odolnosti) k nákaze,
 4. údajů o výsledcích sledování zátěže organismu zaměstnanců faktory pracovních podmínek a naměřených hodnotách intenzit a koncentrací faktorů pracovních podmínek a druhu a typu biologického činitele,
- b) ukládat evidenci podle písmene a) po dobu 10 let od ukončení expozice, a jde-li o práce
 1. s chemickými karcinogeny stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵⁾
 2. s azbestem,
 3. v riziku fibrogenního prachu, a
 4. s biologickými činiteli, které mohou vyvolat latentní onemocnění, onemocnění, která mají velmi dlouhou inkubační dobu nebo způsobují onemocnění, která se opakovaně projevují remisemi či mohou mít závažné následky, po dobu 40 let od ukončení expozice,
 - c) evidenci o pracích podle písmene b) bodů 1 až 4 předat při svém zániku bez právního nástupce, neuplynula-li dosud lhůta podle písmene b), orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,
 - d) oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti všechny skutečnosti, které by mohly mít vliv na zvýšení expozice zaměstnance faktorům pracovních podmínek.

§ 41

Používání biologických činitelů a azbestu

(1) Zaměstnavatel je povinen ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti, že budou poprvé používány biologické činitele skupin 2 až 4, upravené zvláštním právním předpisem,³⁵⁾ a změny ve výkonu takové práce a dále takové práce, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu. Hlášení je zaměstnavatel povinen učinit nejméně 30 dnů před zahájením práce; náležitosti hlášení stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Zaměstnavatel nebo osoba jím určená musí při stanovení rizika biologického činitele a azbestu postupovat způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

(3) Zaměstnavatel je povinen opatření k předcházení a omezení rizik souvisejících s používáním biologických činitelů skupin 2 až 4 předem projednat s orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti.

§ 42

Náklady spojené se zajišťováním ochrany zdraví při práci podle tohoto zákona hradí zaměstnavatel, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 43

Povinnosti stanovené v § 37, 38, § 39 odst. 2 písm. a) a písm. c) části textu před středníkem a v § 40 až 42 platí i pro osobu, která podniká podle zvláštního právního předpisu a není zaměstnavatelem ve smyslu zvláštního právního předpisu.³⁵⁾

§ 44

Ustanoveními tohoto zákona nejsou dotčeny povinnosti zaměstnavatelů a osob uvedených v § 43 stanovené zvláštními právními předpisy.³⁵⁾

HLAVA III

PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU A ŠÍŘENÍ
INFEKČNÍCH ONEMOCNĚNÍ

Díl 1

*Očkování a spolupráce orgánů ochrany veřejného
zdraví se zdravotnickými zařízeními léčebně
preventivní péče*

§ 45

(1) K ochraně před vznikem, šířením a k omezení výskytu infekčních onemocnění spolupracují zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče státu a osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení (dále jen „zdravotnické zařízení“) s orgány ochrany veřejného zdraví a provádějí opatření stanovená tímto zákonem nebo opatření přijatá orgány ochrany veřejného zdraví na základě tohoto zákona. Náklady spojené s takovou činností, které nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění, hradí stát v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(2) Zdravotnická zařízení jsou povinna zajistit a provést pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, očkování při úrazech, poraněních, nehojících se ranách a před některými léčebnými výkony, popřípadě pasivní imunizaci fyzických osob, které mají v péči, [například podáním dalších imunobiologických přípravků³⁶⁾] v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(3) Při výskytu infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpisu jsou zdravotnická zařízení povinna nařídit izolaci vždy na infekč-

ním oddělení, případně oddělení tuberkulózy nebo venerologickém oddělení nemocnice. V ostatních případech se izolace provádí podle prozatímního opatření zdravotnického zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v zařízení léčebně preventivní péče nebo v domácnosti.

§ 46

(1) Fyzická osoba, která je hlášena k trvalému pobytu na území České republiky, a cizinec, jemuž byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt, jsou povinni podrobit se v prováděcím právním předpisem upravených případech a termínech stanovenému druhu pravidelného očkování. Prováděcím právním předpisem stanovené skupiny fyzických osob a fyzické osoby, které mají být zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčních onemocnění, jsou povinny podrobit se ve stanoveném rozsahu stanovenému druhu zvláštního očkování.

(2) Před provedením pravidelného a zvláštního očkování je fyzická osoba povinna podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem vyšetření stavu imunity (odolnosti). Pravidelné a zvláštní očkování se neprovede při zjištění imunity vůči infekci nebo zjištění zdravotního stavu, který brání podání očkovací látky (trvalá kontraindikace). O těchto skutečnostech zdravotnické zařízení vystaví fyzické osobě potvrzení a důvod upuštění od očkování zapíše do zdravotnické dokumentace.

(3) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se zdržuje nezletilá fyzická osoba, že se tato nezletilá fyzická osoba nepodrobila očkování nebo vyšetření podle odstavce 2, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které očkování, popřípadě vyšetření provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 až 3 její zákonný zástupce.¹²⁾

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby očkování nebo vyšetření provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

(6) Prováděcí právní předpis upraví členění očkování a podmínky provedení očkování, způsoby vyšetřování imunity, pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění a podmínky, za nichž mohou být v souvislosti se zvláštním očkováním fyzické osoby zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění.

³⁶⁾ § 2 odst. 3 písm. d) zákona č. 79/1997 Sb.

§ 47

(1) K pravidelnému, zvláštnímu a mimořádnému očkování může zdravotnické zařízení použít jen očkovací látku, kterou zajistí zařízení ochrany veřejného zdraví (§ 86 odst. 4); to neplatí, jde-li o očkovací látku proti tuberkulóze a tuberkulin. Při každém očkování musí zdravotnické zařízení dodržet návod k použití a postup stanovený výrobcem.

(2) Každé provedené očkování zapíše zdravotnické zařízení v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem do očkovacího průkazu, který vydá při prvním očkování, a do zdravotnické dokumentace očkování. Při každém dalším očkování je očkováný povinen předložit očkovací průkaz k provedení zápisu.

(3) Očkování před cestou do zahraničí včetně odpovídajícího poradenství mohou provádět jen zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Při očkování je i zařízení pro ochranu veřejného zdraví povinno dodržet zásady stanovené v odstavcích 1 a 2.

§ 48

Osoba, která dopravuje a skladuje očkovací látky, je povinna dodržet podmínky stanovené výrobcem v návodu k jejich použití.

§ 49

Očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná [§ 69 odst. 1 písm. g)] očkování, s výjimkou těch, které jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, jsou hrazeny z prostředků státního rozpočtu. Ostatní očkování se provádějí za cenu sjednanou s osobou, která si jejich provedení objednala, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak.³⁷⁾

§ 50

Jesle nebo předškolní zařízení mohou přijmout pouze dítě, které se podrobilo stanoveným pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.

§ 51

Zdravotnické zařízení je povinno orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti

- a) neprodleně sdělit neobvyklé reakce po očkování,
- b) na jeho žádost sdělit osobní údaje fyzických osob, které mají ve své evidenci, a to jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt, dále druh a datum

očkování, trvalou kontraindikaci či imunitu vůči nákaze,

- c) umožnit, aby pro potřeby kontroly prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění zaměstnanec zařízení ochrany veřejného zdraví nahlížel do zdravotnické dokumentace a pořizoval z ní výpisy.

§ 52

Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a preventivně výchovné péče a ústavy sociální péče jsou povinny oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa jejich činnosti, že fyzická osoba umístěná v tomto zařízení nebo ústavu se nepodrobila pravidelnému nebo zvláštnímu očkování, popřípadě že jsou pochybnosti o splnění této povinnosti. Zařízení pro výchovu a vzdělávání (§ 7 odst. 1) je povinno poskytnout orgánu ochrany veřejného zdraví na jeho žádost údaje o očkování dětí nebo mladistvých, kteří do jejich zařízení docházejí, pokud mu je zákonný zástupce dítěte nebo mladistvého na jeho žádost sdělil.

Opatření proti šíření infekčních onemocnění fyzickými osobami, které vylučují choroboplodné zárodky

§ 53

(1) Fyzické osoby po nákaze vyvolané virem lidského imunodeficitu a fyzické osoby, které po prožití břišního tyfu, paratyfu A, B a C, bacilární úplavice, salmonelózy, záškrtu, virového zánětu jater B, C a D, tuberkulózy, příjice a kapavky dlouhodobě vylučují choroboplodné zárodky a tato skutečnost byla jim nebo jejich zákonným zástupcům lékařem sdělena (dále jen „nosiči“), jsou povinny

- a) podrobit se lékařskému dohledu, potřebnému laboratornímu vyšetření, léčbě a dalším epidemiologickým opatřením,
- b) dodržovat poučení lékaře o ochraně jiných fyzických osob před přenosem infekčního onemocnění, jehož jsou nosiči,
- c) nevykonávat činnosti, při nichž by vzhledem ke svému nosičství ohrožovaly zdraví jiných fyzických osob,
- d) informovat lékaře před vyšetřovacím nebo léčebným výkonem a při přijetí do ústavní péče o svém nosičství; pokud má nosič poruchu vědomí, učiní tak ihned, jakmile mu to jeho zdravotní stav umožňuje,
- e) sdělit své nosičství při přijetí do zařízení sociální péče,

³⁷⁾ Například zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.

f) oznamovat praktickému lékaři, který je registruje,¹¹⁾ osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého a přechodného pobytu), údaje o zaměstnání a změny v těchto údajích.

(2) Nosič břišního tyfu, paratyfu A, B a C, salmonelózy nebo bacilární úplavice nesmí být po dobu nosičství držitelem zdravotního průkazu. Pokud mu byl zdravotní průkaz vystaven, je povinen ihned poté, kdy mu bylo lékařem sděleno, že je nosičem, odevzdat ho orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pracovní činnosti držitele zdravotního průkazu.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se fyzická osoba zdržuje, z vlastního nebo jiného podnětu rozhodne o rozsahu epidemiologických opatření podle odstavce 1 písm. a), s výjimkou léčby, a stanoví činnosti podle odstavce 1 písm. c); může též fyzické osobě rozhodnutím stanovit, které zdravotnické zařízení opatření podle odstavce 1 písm. a) provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby opatření podle odstavce 1 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 54

(1) Zdravotnické zařízení ošetřující nosiče je povinno hlásit neprodleně orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa, kde se nosič zdržuje, osobní údaje a změny v těchto údajích, skutečnost, že nosič změnil zaměstnání, pokud je mu tato skutečnost známa, a ukončení nařízené izolace.

(2) Je-li před propuštěním nosiče z ústavní péče prokázáno vylučování původce infekce, zdravotnické zařízení informuje o této skutečnosti orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti zdravotnického zařízení.

Díl 2

Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace

§ 55

Ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky významnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy. Člení se na

a) běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, která jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů směřuje k předcházení vzniku infekčních onemocnění a výskytu škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů,

b) speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, kterou je odborná činnost cílená na likvidaci původců nálezů, zvýšeného výskytu přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

§ 56

Osoba, která provádí ochrannou dezinfekci, dezinfekci nebo deratizaci,

- smí použít jen přípravky schválené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví a musí dodržet návod k jejich použití stanovený výrobcem,
- může použít přípravky a postupy jen v míře nezbytně nutné tak, aby účelu ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace bylo dosaženo a životní a pracovní podmínky nebyly ohroženy či poškozeny,
- je povinna kontrolovat její účinnost.

§ 57

Běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci je povinna provádět každá osoba, a to jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů.

§ 58

(1) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provozovat pouze osoba, která má v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem²⁰⁾ odbornou způsobilost podle tohoto zákona a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(2) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provádět fyzická osoba, která

- dovršila věk 18 let,
- absolvovala odborný kurs,
- podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(3) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci v potravinářských nebo zemědělských provozech může provádět, dohlížet na její výkon a řídit fyzická osoba, která

- absolvovala speciální mistrovský kurs,
- podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(4) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci

a deratizaci, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky,³⁰⁾ může provádět fyzická osoba, která

- a) dovršila věk 18 let,
- b) absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky,
- c) podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(5) Řídit a dohlížet na výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky, může fyzická osoba, která

- a) ukončila vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství, farmacie nebo chemie, popřípadě v jiném příbuzném oboru nebo absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie, a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie,
- b) ukončila studium na jiné vysoké škole, než je uvedeno pod písmenem a), nebo maturitní zkouškou ukončila studium na střední škole, podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti, nebo
- c) má jiné vzdělání, než je uvedeno pod písmenem a) nebo b), absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky, podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(6) Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 3 písm. a) je 5 let praxe ve speciální ochranné dezinfekci, dezinfekci a deratizaci. Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 4 písm. b) a odstavce 5 písm. c) je absolvování speciálního mistrovského kursu. Pro vydání povolení podle odstavce 1 neplatí správní řád.

§ 59

(1) Kursy k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace podle § 58 odst. 2 až 5 může provozovat pouze osoba, která má odbornou způsobilost podle § 58 odst. 2 a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Pro vydání povolení neplatí správní řád.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví na návrh osoby, která hodlá provozovat kursy, povolení vydá, jestliže navrhovaný obsah a rozsah kursu je v souladu s prováděcím právním předpisem, osoba provozující kursy má stanovenou odbornost a odbornost přednášejících odpovídá povaze kursu.

(3) Odbornost přednášejících doloží osoba, která

hodlá provozovat kursy, údajem o stupni vzdělání a době praxe v činnostech souvisejících se speciální ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací.

§ 60

(1) Komisi pro přezkoušení odborné způsobilosti podle § 58 odst. 2 až 5 zřizuje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. K provedení zkoušky odborné způsobilosti podává fyzická osoba příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví přihlášku, jejíž náležitosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Osvědčení o odborné způsobilosti vydá příslušný orgán ochrany veřejného zdraví; pro jeho vydání neplatí správní řád. Osvědčení odborné způsobilosti je platné po dobu 5 let ode dne jeho vydání.

(3) Prováděcí právní předpis upraví složení komise, základní obsah a podmínky provedení zkoušky odborné způsobilosti.

§ 61

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, je povinna

- a) evidovat použité přípravky, jejich druh, množství, dobu, místo a účel použití; tuto evidenci ukládat po dobu 5 let,
- b) informovat dotčené osoby o záměru provést velkoplošnou (území obce nebo městské části) speciální ochrannou dezinfekci a deratizaci.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může z vlastního nebo jiného podnětu rozhodnutím provedení speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace nařídit, pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění nebo šíření škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutím podle odstavce 2 oznámit ústním vyhlášením, pokud to vyžaduje naléhavost situace. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí lze podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

Díl 3

Postup při zjištění výskytu infekčního onemocnění

§ 62

Hlášení infekčních onemocnění a zacházení s biologickým materiálem

(1) Osoba poskytující péči (§ 15 odst. 1), která

zjistí infekční onemocnění, podezření na takové onemocnění nebo úmrtí na ně, vylučování původců infekčních onemocnění, kmenů původce záškrtu a virových zánětů jater nebo se o těchto skutečnostech dozví, je povinna ohlásit toto zjištění neprodleně, způsobem a v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti. Současně zajistí podle druhu a rozsahu jí poskytované zdravotní péče bezodkladně provedení prvních nezbytných opatření k zamezení šíření onemocnění včetně odběru biologického materiálu a jeho vyšetření. Další opatření provádí podle pokynu orgánu ochrany veřejného zdraví.

(2) Pro vydání pokynu podle odstavce 1 neplatí správní řád. Orgán ochrany veřejného zdraví oznámí tento pokyn osobě poskytující péči ústně a učiní o něm písemný zápis. Proti pokynu může osoba poskytující péči podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje osobě poskytující péči. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(3) Osoba poskytující péči je dále povinna

- a) při odběru biologického materiálu a jeho vyšetření postupovat podle hygienických požadavků upravených prováděcím právním předpisem,
- b) žádanku o vyšetření biologického materiálu vyplnit údaji upravenými prováděcím právním předpisem,
- c) zajistit, aby se s biologickým materiálem při odběru, transportu, laboratorním zpracování, dekontaminaci a likvidaci zacházelo tak, aby nebylo ohroženo zdraví fyzických osob přicházejících s ním do přímého styku.

§ 63

Spolupráce správních úřadů k zamezení šíření nákazy

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v rozsahu své působnosti neprodleně informují o výskytu závažných sporadických a hromadně se vyskytujících infekčních onemocnění orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a orgány veterinární správy si vzájemně neprodleně hlásí výskyt infekcí přenosných ze zvířete na člověka. Orgány veterinární správy orgánům ochrany veřejného zdraví hlásí i úhyn zvířete na takovou infekci.

(3) Při provádění opatření proti infekcím přenosným ze zvířat na člověka spolupracují orgány ochrany veřejného zdraví s orgány veterinární správy.

§ 64

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby

Fyzická osoba, která onemocněla infekčním onemocněním nebo je podezřelá z nákazy, je podle povahy infekčního onemocnění povinna

- a) podrobit se izolaci, podání specifických imunologických preparátů nebo chemoprophylaktik, potřebnému laboratornímu vyšetření, lékařské prohlídce a karanténním opatřením,
- b) dodržovat omezení, popřípadě zákaz užívání zdroje pitné vody, potravin a dalších výrobků podezřelých z toho, že obsahují původce nákazy,
- c) zajistit provedení nařízené ohniskové ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace,
- d) zdržet se činnosti, která by mohla vést k dalšímu šíření infekčního onemocnění, a je-li běžnou součástí života, vykonávat ji tak, aby se riziko šíření snížilo,
- e) sdělit orgánu ochrany veřejného zdraví nebo lékaři na jejich výzvu okolnosti důležité v zájmu epidemiologického vyšetřování.

§ 65

Provedení karantény a ohniskové ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace

(1) V případě onemocnění podléhajícího mezinárodnímu zdravotnickému řádu (mor, cholera, žlutá zimnice) a dalších infekčních onemocnění stanovených doporučením Světové zdravotnické organizace, je fyzická osoba podezřelá z nákazy, které byla nařízena karanténa, izolována v zařízení léčebně preventivní péče vyčleněném pro případ výskytu těchto onemocnění. U ostatních infekčních onemocnění jsou, s ohledem na charakter infekčního onemocnění, způsob kontaktu a dobu jeho trvání, částečně omezena místa pobytu a aktivity fyzické osoby podezřelé z nákazy.

(2) Ohniskovou ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky významnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy v ohnisku nákazy. Ohniskem nákazy je místo, ve kterém se šíří nákaza. Jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí.

§ 66

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby podnikající a právnické osoby

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny podrobit se, podle povahy infekčního onemocnění,

- a) zákazu provozu zařízení, provozovny nebo jiné činnosti,
- b) zákazu přepravy určitými dopravními prostředky,
- c) omezení výroby, pozastavení prodeje a zákazu užívání vody, potravin a dalších výrobků podezřelých z kontaminace.

(2) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou dále povinny zajistit provedení ohniskové dezinfekce, dezinfekce a deratizace a asanaci (hygienické zabezpečení) vody, půdy a jiných míst a výrobků podezřelých z toho, že obsahují původce onemocnění.

§ 67

Stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy

(1) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění rozhodne o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy. Vyžaduje-li to naléhavost situace, může osobě rozhodnutí oznámit ústním vyhlášením. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Zdravotnické zařízení, pokud zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně, může fyzické osobě nařídit prozatímním opatřením druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) až d). Pro vydání prozatímního opatření neplatí správní řád. Zdravotnické zařízení, které nařídí prozatímním opatřením protiepidemické opatření v ohnisku nákazy, neprodleně informuje orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1. Proti prozatímnímu opatření může fyzická osoba, které bylo protiepidemické opatření nařízeno, podat tomuto orgánu ochrany veřejného zdraví námitky, a to do 3 dnů ode dne jeho obdržení; podání námitek nemá odkladný účinek. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodne o námitkách bezodkladně. V tomto případě se při přezkoumání opatření zdravotnického zařízení nepostupuje podle zvláštního právního předpisu.³⁸⁾

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1, pokud je to třeba, může pro zajištění epidemiologických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) rozhodnutím fyzické osobě stanovit zdravotnické zařízení, které je provede. Odvolání proti

rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby epidemiologické opatření podle § 64 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 68

Provádění opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí

(1) Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí se provádějí na místech a v prostorách určených dohodou mezi Ministerstvem zdravotnictví, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem dopravy a spojů a Ministerstvem financí. Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí nařídí a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může k provedení karantény nebo izolace fyzických osob rozhodnutím stanovit zdravotnická zařízení, která je provedou. Odvolání zdravotnického zařízení proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Ochranným opatřením nařízeným podle odstavce 1 jsou povinny podrobit se v zařízeních léčebně preventivní péče určených podle odstavce 2 fyzické osoby vstupující na území státu ze zahraničí, pokud jeví příznaky infekčního onemocnění. Při výskytu žluté zimnice, cholery, moru, skvrnivky, hemoragických horeček Ebola, Lassa a Marburg a dalších stejně závažných infekčních onemocnění mezi fyzickými osobami vstupujícími na území státu ze zahraničí jsou povinny podrobit se ochranným opatřením také fyzické osoby podezřelé z nákazy. Ochranná opatření podle odstavce 1 a rozhodnutí o jejich ukončení zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou překračovány státní hranice, celní úřady.

§ 69

Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku

(1) Mimořádnými opatřeními při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku jsou

- a) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, úschovy, dopravy, dovozu, vývozu, prodeje a jiného nakládání s potravinami a dalšími výrobky, kterými může být šířeno infekční onemocnění, popřípadě příkaz k jejich zničení,

³⁸⁾ § 77 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- b) zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, zejména omezení cestování z některých oblastí a omezení dopravy mezi některými oblastmi, zákaz nebo omezení slavností, divadelních a filmových představení, sportovních a jiných shromáždění a trhů, uzavření lůžkových zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení, školských zařízení, zotavovacích akcí, jakož i ubytovacích podniků a provozoven stravovacích služeb nebo omezení jejich provozu,
- c) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, dopravy a jiného nakládání s pitnou vodou a vodami užívanými k účelům podle § 6, zákaz používání vod ze studní, pramenů, vodních nádrží, rybníků, potoků a řek,
- d) příkaz k vyčlenění lůžek v zařízeních léčebně preventivní péče,
- e) příkaz k provedení ohniskové dezinfekce, dezinfekce a deratizace na celém zasaženém území,
- f) příkaz k varovnému označení objektů, v nichž došlo k infekčnímu onemocnění, a text tohoto označení,
- g) mimořádné očkování a preventivní podání jiných léčiv (profylaxe),
- h) zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku.

(2) Mimořádná opatření podle odstavce 1 nařídí v nezbytně nutném rozsahu a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Místní příslušnost orgánu ochrany veřejného zdraví se řídí místem výskytu infekčního onemocnění. Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek. Osoby jsou povinny se mimořádnému opatření podřídit.

§ 70

Léčení infekčních onemocnění

(1) K ochraně před vznikem a šířením infekčních onemocnění a k omezení jejich výskytu jsou fyzické osoby povinny podrobit se léčení infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpise.

(2) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví, že se nezletilá fyzická osoba nepodrobila léčení infekčního onemocnění podle odstavce 1, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které toto léčení zajistí. Příslušným k rozhodnutí je orgán ochrany veřejného zdraví v místě, kde se fyzická osoba zdržuje. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 a 2 její zákonný zástupce.¹²⁾

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal

rozhodnutí podle odstavce 2, požádá určené zdravotnické zařízení o zajištění léčby. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

Díl 4

Podmínky vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu

§ 71

(1) U dárců krve, tkání, orgánů, spermatu a mateřského mléka se provádí povinné vyšetřování na virus lidského imunodeficitu při každém darování. Bez testu na virus lidského imunodeficitu není darování přípustné.

(2) Bez souhlasu fyzické osoby je možné provést test na virus lidského imunodeficitu

a) u těhotných žen,

b) u fyzické osoby, která má poruchu vědomí a u níž vyšetření na virus lidského imunodeficitu je významné z hlediska diferenciální diagnostiky a léčení bez provedení tohoto vyšetření může vést k poškození jejího zdraví,

c) u fyzické osoby, které bylo sděleno obvinění z trestného činu ohrožování pohlavní nemocí včetně nemoci vyvolané virem lidského imunodeficitu nebo z trestného činu, při kterém mohlo dojít k přenosu této nákazy na jiné fyzické osoby,

d) u fyzické osoby, která je nuceně léčena pro pohlavní nemoc (§ 70).

(3) V ostatních případech lze vyšetření na virus lidského imunodeficitu provést jen se souhlasem fyzické osoby.

§ 72

(1) Laboratorní vyšetřování na virus lidského imunodeficitu může provádět zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. Ten povolení vydá, jestliže zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví splní tyto podmínky:

a) pracoviště, kde se laboratorní vyšetřování provádí je způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem umístěno a přístrojově a materiálově vybaveno,

b) vedoucí laboratoře má

1. vysokoškolské vzdělání s biologickým zaměřením a se specializací v oboru vyšetřovací metody v klinické biochemii nebo vyšetřovací me-

tody v lékařské mikrobiologii³⁹⁾ nebo vysokoškolské vzdělání se specializací v oboru hematologie a transfúzní služba,⁴⁰⁾ a

2. doklad o školení v Národní referenční laboratoři pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu zřízené Ministerstvem zdravotnictví,
- c) každá jeho laboratoř, v níž se provádí vyšetřování na virus lidského imunodeficitu, provede každý měsíc průměrný počet vyšetření, který se stanoví pro laboratoře transfúzní služby počtem 400 vyšetření a pro ostatní laboratoře počtem 100 vyšetření.

(2) Počet vyšetření na virus lidského imunodeficitu za měsíc a jejich výsledky hlásí zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy do desátého dne následujícího měsíce příspěvkové nebo rozpočtové organizaci zřízené k plnění úkolů v oboru působnosti Ministerstva zdravotnictví,⁴¹⁾ kterou k plnění úkolů v oblasti vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu Ministerstvo zdravotnictví určí, (dále jen „určená organizace“). Název určené organizace uveřejní Ministerstvo zdravotnictví ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 73

(1) Na vyzvání Ministerstva zdravotnictví nebo určené organizace je zdravotnické zařízení, jakož i zařízení ochrany veřejného zdraví povinno účastnit se systému externího hodnocení kvality diagnostiky viru lidského imunodeficitu.

(2) Je-li v tomto hodnocení kvalita diagnostiky viru lidského imunodeficitu nevyhovující a zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví nezajistí bez zbytečného odkladu nápravu, může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví vydané povolení rozhodnutím odejmout. Povolení může dále odejmout i v případě, kdy zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví opakovaně nesplní podmínku uvedenou v § 72 odst. 1 písm. c). Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

§ 74

(1) V případě reaktivního výsledku vyšetření na virus lidského imunodeficitu získaného ve screeningovém (vyhledávacím) testu je zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy povinno předat biologický materiál k provedení konfirmačního (po-

tvrzujícího) testu. Konfirmační test může provádět jen Národní referenční laboratoř pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu.

(2) Fyzická osoba se považuje za nakaženou virem lidského imunodeficitu až v případě potvrzení reaktivního výsledku vyšetření konfirmačním testem.

(3) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví, které bylo informováno o pozitivním výsledku konfirmačního testu, sdělí prostřednictvím k tomu pověřeného lékaře tuto skutečnost fyzické osobě nakažené virem lidského imunodeficitu a, jde-li o fyzické osoby nezletilé nebo fyzické osoby zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo jejichž způsobilost k právním úkonům byla omezena, jejich zákonnému zástupci a zajistí speciální péči u odborného lékaře. Sdělení musí doplnit o poučení o předcházení šíření infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu.

(4) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví informující fyzickou osobu o pozitivním výsledku konfirmačního testu je povinno zajistit, aby fyzická osoba byla podrobně poučena o rozsahu povinnosti počínat si tak, aby jiné fyzické osoby nevystavovala riziku tohoto infekčního onemocnění. Obsah takového poučení zanesse do zdravotnické dokumentace fyzické osoby a fyzická osoba, popřípadě její zákonný zástupce podepíše prohlášení, že byli takto informováni. V případě odepření podpisu zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví tuto skutečnost a důvody odepření podpisu uvede ve zdravotnické dokumentaci fyzické osoby.

§ 75

Bez souhlasu fyzické osoby nebo jejího zákonného zástupce může orgán ochrany veřejného zdraví, určená organizace, jakož i zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mají povolení k činnosti podle § 72 odst. 1, použít její krev, odebranou za jiným účelem, k vyšetření na virus lidského imunodeficitu pouze pro průřezové studie výskytu infekce virem lidského imunodeficitu; musí však při všech úkonech prováděných k této studii a při této studii zajistit a zachovat anonymitu fyzické osoby.

HLAVA IV

DALŠÍ POVINNOSTI OSOB V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

§ 76

Osoba je při podnikatelské činnosti povinna

³⁹⁾ Příloha č. 5 část A vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

⁴⁰⁾ Příloha č. 2 vyhlášky č. 77/1981 Sb.

⁴¹⁾ Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

- a) doložit, že technologie a výrobky, které vyrábí, dováží nebo uvádí do oběhu a které mají být podle tohoto zákona schváleny orgánem ochrany veřejného zdraví, byly schváleny,
- b) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že předběžným opatřením orgánu ochrany veřejného zdraví byl pozastaven oběh jí vyráběných nebo dovážených výrobků a o jejich uvolnění do oběhu, a to ihned po oznámení vykonatelného předběžného opatření orgánu ochrany veřejného zdraví,
- c) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly uvolněny do oběhu, a to ihned po zrušení předběžného opatření orgánem ochrany veřejného zdraví nebo po oznámení vykonatelného rozhodnutí ve věci,
- d) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly vykonatelným rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví staženy z oběhu, a to ihned po obdržení vykonatelného rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) ihned po obdržení informace podle písmene b) pozastavit další oběh výrobků, a to až do doby obdržení informace podle písmene c) nebo d); po obdržení informace podle písmene d) ihned vyřadit výrobky z oběhu.

§ 77

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny předložit ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví návrhy

- a) na výrobu a dovoz algicidních přípravků a přípravků dezinfekce, dezinfekce a deratizace, s výjimkou veterinárních přípravků, a návody k jejich použití; návody k použití musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském,
- b) na výrobu a dovoz potravin pro děti ve věku do 3 let.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví je podle zvláštních právních předpisů⁴²⁾ dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona a hodnocení a řízení zdravotních rizik.

(3) Orgán příslušný rozhodnout podle zvláštních právních předpisů ve věcech podle odstavce 2 nemůže rozhodnout v rozporu se stanoviskem příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, jestliže je stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví negativní.

HLAVA V

STÁTNÍ SPRÁVA V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Díl 1

Státní správa v ochraně veřejného zdraví, právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví, oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví, povinnosti kontrolovaných osob

Oddíl 1

Orgány státní správy v ochraně veřejného zdraví a jejich úkoly

§ 78

Orgány ochrany veřejného zdraví

Státní správu v ochraně veřejného zdraví vykonávají orgány ochrany veřejného zdraví, kterými jsou

- a) Ministerstvo zdravotnictví,
- b) krajské hygieny,
- c) okresní hygieny,
- d) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

§ 79

Sběr a předávání informací

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou oprávněny za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴³⁾ provozovat informační systém, který nahlíží s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou povinny shromažďovat údaje, které je zavázána Česká republika podávat mezinárodním organizacím s ohledem na její členství v nich. Tyto údaje jsou orgány ochrany veřejného zdraví uvedené v § 78 písm. b) až d) povinny předávat Ministerstvu zdravotnictví.

§ 80

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Ministerstvo zdravotnictví k ochraně veřejného zdraví

- a) řídí výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví,

⁴²⁾ Například zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴³⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

- b) řídí a kontroluje krajské hygieniky,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím krajských hygieniků,
- d) řídí a kontroluje ve věcech celostátního dosahu činnost okresních hygieniků,
- e) zajišťuje mezinárodní spolupráci v oboru své působnosti a plní úkoly vyplývající z mezinárodních smluv v ochraně veřejného zdraví,
- f) řídí očkování,
- g) rozhoduje ve věcech podle § 5 odst. 5, § 26 odst. 3 a 4, § 28, § 72 odst. 1, § 73 odst. 2 a § 77 odst. 1 písm. a) a b); plní úkoly podle § 27 odst. 1 a § 73 odst. 1,
- h) nařizuje mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud mají být provedena celostátně nebo na území několika krajů, a rozhoduje o jejich ukončení,
- i) nařizuje ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí a rozhoduje o jejich ukončení a ve věcech podle § 68 odst. 2,
- j) na žádost příslušného okresního nebo krajského hygienika dává povolení k mimořádnému očkování podle § 69 odst. 1 písm. g),
- k) usměrňuje výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví prováděný Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra,
- l) sestavuje celorepublikové programy ochrany a podpory veřejného zdraví; sestavuje očkovací programy a programy prevence infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu a řídí jejich realizaci; stanoví zásady a postupy hodnocení a řízení zdravotních rizik a zásady monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek a řídí jejich realizaci; řídí výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví.

(2) Pro výkon státního zdravotního dozoru je Ministerstvo zdravotnictví oprávněno stanovit orgánům ochrany veřejného zdraví uvedeným v § 78 písm. b) až d) rozsah a četnost kontrol a konkretizaci kontrolních postupů. Stanovený rozsah a četnost kontrol a kontrolní postupy Ministerstvo zdravotnictví uveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Ministerstvo zdravotnictví je oprávněno zakázat oběh výrobků upravených tímto zákonem, jakož i uložit jejich stažení z oběhu, vyžaduje-li to podle rozhodnutí orgánu Evropské unie ochrana veřejného zdraví.

(4) V Ministerstvu zdravotnictví se zřizuje funkce hlavního hygienika České republiky, který ve věcech ochrany veřejného zdraví vystupuje jako orgán Minis-

terstva zdravotnictví. Hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra zdravotnictví. Ministr zdravotnictví může jmenovat a odvolat zástupce hlavního hygienika České republiky.

§ 81

Krajský hygienik

(1) Krajsští hygienici jsou orgány státní správy. Příloha č. 2 k tomuto zákonu stanoví, kteří krajsští hygienici působí v České republice, jejich sídla a správní obvody. Krajské hygieniky do úřadu ustanovuje a z úřadu odvolává na návrh hlavního hygienika České republiky ministr zdravotnictví. Ministr zdravotnictví na návrh hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává zástupce krajských hygieniků.

(2) Krajskému hygienikovi náleží

- a) řídit a kontrolovat okresní hygieniky, s výjimkou věcí podle § 80 odst. 1 písm. d), a dávat jim příkazy a pokyny ve věcech krajského dosahu; pomáhat jim při zajišťování odborné úrovně práce,
- b) rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím okresních hygieniků,
- c) vydávat povolení podle § 59 odst. 1,
- d) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, je-li ohroženo zdraví fyzických osob v rozsahu přesahujícím územní obvod okresu, a rozhodnout o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,
- e) podílet se na hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek.

§ 82

Okresní hygienici

(1) Okresní hygienici jsou zřízeni jako zvláštní orgány okresních úřadů. Okresní hygienici vykonávají státní správu ve správních obvodech okresních úřadů. Ve městech Brno a Plzeň vykonávají působnost okresního hygienika městští hygienici, kteří jsou zvláštními orgány těchto měst; na území hlavního města Prahy vykonává působnost okresního hygienika městský hygienik, který je zvláštním orgánem hlavního města Prahy. Město Ostrava městského hygienika nezřizuje; jeho působnost vykonává krajský hygienik Ostravského kraje. Okresní hygienici se dále nezřizují pro správní obvody okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín; působnost

okresních hygieniků vykonávají ve správních obvodech těchto okresních úřadů krajsí hygienici Karlovarského, Libereckého, Pardubického, Jihlavského, Olomouckého a Zlínského kraje.

(2) Okresního hygienika na návrh příslušného krajského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává přednosta okresního úřadu. Ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze městského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává primátor města. Přednosta na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce okresního hygienika. Primátor na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce městského hygienika.

(3) Okresnímu hygienikovi náleží

- a) vydávat rozhodnutí, povolení, osvědčení a plnit další úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví,
- b) vykonávat státní zdravotní dozor nad dodržováním zákazů a plněním dalších povinností stanovených tímto zákonem a zvláštními právními předpisy k ochraně zdraví při práci před riziky plynoucími z fyzikálních, chemických a biologických faktorů pracovních podmínek, z nepříznivých mikroklimatických podmínek a z fyzické a duševní zátěže a nad souvisejícími pracovními podmínkami včetně vybavení pracovišť; tento dozor je státním odborným dozorem nad ochranou zdraví při práci ve smyslu zvláštního právního předpisu,⁴⁴⁾
- c) na návrh zaměstnavatele nebo osoby uvedené v § 43 rozhodnutím zařazovat práce do příslušných kategorií,
- d) stanovit za podmínek § 39 odst. 1 rizikové práce a plnit úkoly podle § 40 písm. c) a d),
- e) stanovit zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 pro výkon rizikových prací minimální rozsah a termíny sledování faktorů pracovních podmínek a lhůty a minimální náplň vstupních, periodických, výstupních a následných lékařských preventivních prohlídek fyzických osob, které vykonávají rizikové práce, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,
- f) stanovit zaměstnavateli způsob a minimální rozsah sledování zátěže organismu zaměstnanců vykonávajících rizikové práce faktory pracovních

- podmínek, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,
- g) provádět ověření podmínek vzniku onemocnění pro účely posuzování nemocí z povolání,⁴⁵⁾
 - h) zřizovat v případech stanovených tímto zákonem komise,
 - i) plnit úkoly dotčeného správního úřadu podle § 77 odst. 2,
 - j) projednávat přestupky podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k) zákona o přestupcích,⁴⁶⁾
 - k) nařizovat, organizovat, řídit a popřípadě i provádět opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění a v tomto rozsahu též usměrňovat činnost zdravotnických zařízení a kontrolovat ji; určovat, s výjimkou § 68 odst. 2, zdravotnická zařízení, která provedou opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění, a plnit s tím související úkoly,
 - l) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví, a rozhodovat o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,
 - m) vykonávat státní zdravotní dozor nad plněním povinnosti zajistit závodní preventivní péči uloženou zvláštním právním předpisem⁴⁷⁾ a nad plněním povinností zaměstnavatele poskytovat zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči informace nutné k ochraně zdraví při práci, uložené zvláštním právním předpisem,
 - n) na návrh zaměstnavatele přezkoumávat opatření zařízení vykonávajícího závodní preventivní péči; při přezkoumání opatření zařízení vykonávajícího závodní preventivní péči se nepostupuje podle zvláštního právního předpisu,³⁸⁾
 - o) usměrňovat činnost osob poskytujících péči (§ 15 odst. 1) v oblasti hygieny provozu a předcházení nemocničním nákazám a kontrolovat ji,
 - p) provádět hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a podílet se na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek; uskutečňovat místní pro-

⁴⁴⁾ § 138 zákoníku práce.

⁴⁵⁾ Vyhláška č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají.

⁴⁶⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ § 40 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

gramy ochrany a podpory veřejného zdraví; sledovat ukazatele zdravotního stavu obyvatelstva svého území, poskytovat poradenské služby ke zdravému způsobu života; provádět výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví,

- r) spolupracovat se správními úřady a s orgány samosprávy při tvorbě zdravotní politiky příslušného regionu,
- s) podílet se na úkolech integrovaného záchranného systému.

(4) Okresní hygienik je povinen o hromadném výskytu infekčních onemocnění a o výskytu zdravotně závadných výrobků, které poškodily nebo mohou poškodit zdraví fyzických osob a nevyskytují se v tržní síti pouze ojediněle, informovat okamžitě příslušného krajského hygienika a Ministerstvo zdravotnictví.

(5) Krajský hygienik plní úkoly uvedené v odstavci 3 ve věcech přesahujících okresní význam nebo v případech, jejichž posouzení není možno zajistit v okresu.

§ 83

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra

(1) Úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru v ozbrojených silách a ozbrojených bezpečnostních sborech, s výjimkou Vězeňské služby České republiky, a nad nimi užívanými objekty vykonávají podle tohoto zákona Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

(2) Ministerstvo vnitra plní úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví podle tohoto zákona i pro Bezpečnostní informační službu.

§ 84

Státní zdravotní dozor

(1) Při výkonu státního zdravotního dozoru orgány ochrany veřejného zdraví v rozsahu své působnosti

- a) dozírají, zda osoby plní povinnosti stanovené k ochraně veřejného zdraví tímto zákonem nebo na jeho základě, s výjimkou podmínek vzniku živností podle § 58 a 59 a povinností provozovatele rozhlasového a televizního vysílání podle § 95 odst. 1, a zvláštními právními předpisy,
- b) mohou zakázat činnost, kterou byly porušeny povinnosti v ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- c) mohou předběžným opatřením pozastavit oběh výrobků podezřelých ze zdravotní závadnosti; mohou nařídit vyřazení z oběhu výrobků, které nesplňují požadavky stanovené tímto zákonem,
- d) mohou prověřovat znalosti podle § 19 odst. 4 a rozhodnout o tom, že fyzická osoba vykonáva-

jící činnosti epidemiologicky závažné nemá znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví,

- e) mohou zakázat používání vody, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 3 a § 4 odst. 4, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- f) mohou nařídit větší četnost kontroly vody v koupališti, jestliže jakost vody nedává záruku dodržení požadavků stanovených nebo povolených podle § 6, a dobu provádění takových kontrol,
- g) mohou zakázat používání vody v koupališti nebo ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 6, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- h) mohou zakázat provoz venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých, je-li ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- i) mohou nařídit úpravu provozního řádu podle § 6 odst. 3 písm. d), § 7 odst. 2, § 15 odst. 2 a § 21 odst. 2, pokud podmínky v něm uvedené nevedou k ochraně veřejného zdraví,
- j) mohou stanovit podmínky konání školy v přírodě, zotavovací akce nebo jiné podobné akce pro děti (§ 12) a v případě ohrožení veřejného zdraví školu v přírodě, zotavovací akci nebo jinou podobnou akci pro děti zakázat,
- k) mohou odejmout povolení vydané podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 5, § 17 odst. 5 a § 31 odst. 1, vyžaduje-li to ochrana veřejného zdraví; odejmutí povolení vydaného Ministerstvem zdravotnictví nebo krajským hygienikem musí být předem projednáno s tímto správním úřadem,
- l) mohou zakázat provoz nebo používání zdroje hluku, vibrací nebo zdroje neinizujícího záření, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- m) mohou zakázat používání zdravotně závadné látky, suroviny, polotovaru nebo potravin určené k výrobě nebo přípravě pokrmu; mohou nařídit provedení sanitace nebo změnu technologického postupu výroby nebo přípravy pokrmu,
- n) mohou stanovit odchylný způsob zacházení s prádlem ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče, je-li to nezbytné pro zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- o) mohou uložit určení a měření faktorů životních a pracovních podmínek ke zjištění, zda není ohroženo veřejné zdraví nebo určení příčiny poškození zdraví,

- p) mohou rozhodnout o zastavení nebo omezení užívání stavby nebo provozu, je-li v důsledku porušení povinností stanovených tímto zákonem bezprostředně ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závad,
- r) mohou nařídit k ochraně zdraví zaměstnance nebo osoby uvedené v § 43 provedení opatření k omezení rizik plynoucích z fyzikálních, mikroklimatických, chemických nebo biologických faktorů pracovních podmínek, fyzické nebo duševní zátěže a ze souvisejících pracovních podmínek; mohou nařídit změnu opatření přijatých zaměstnavatelem podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾ k ochraně zdraví při práci,
- s) mohou k ochraně zdraví zaměstnavateli stanovit přísnější nejvyšší přípustné hodnoty škodlivých faktorů pracovních podmínek, než stanoví zvláštní právní předpisy,³⁵⁾ vyskytuje-li se na pracovišti současně více škodlivých faktorů, při vysokém fyzickém zatížení zaměstnanců vystavených na pracovišti působení škodlivých faktorů, při překračování limitních hodnot biologických expozičních testů, nebo pokud to je třeba s ohledem na ochranu zdraví mladistvých zaměstnanců, studentů, spolupracujících mladistvých rodinných příslušníků nebo žáků na výukových pracovištích,
- t) při zjištění, že pokrmy, suroviny, polotovary nebo potraviny k jejich výrobě či přípravě nebo epidemiologicky rizikové potraviny⁴⁸⁾ nejsou zdravotně nezávadné, je mohou na místě znehodnotit nebo nařídit jejich znehodnocení či likvidaci, a to na náklad kontrolované osoby, která je povinna způsob a provedení znehodnocení nebo likvidace orgánu ochrany veřejného zdraví prokázat,
- u) mohou nařídit z epidemiologických důvodů nebo ke zjištění zdravotního stavu fyzických osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné lékařské prohlídky a potřebná laboratorní a jiná vyšetření nutná k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- v) k předcházení vzniku nemocí z povolání nebo nemocí souvisejících s prací mohou, jde-li o výkon rizikových prací, zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 nařídit mimořádné a následné lékařské preventivní prohlídky a upravit způsob a rozsah sledování zátěže organismu faktory pracovních podmínek.

(2) V případech podle odstavce 1 písm. b), e), g), h), l) a p) je kontrolovaná osoba povinna informovat orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti o odstranění závady. Orgán ochrany veřejného zdraví provede kontrolu, a je-li závada odstraněna,

může kontrolovaná osoba obnovit činnost (provoz) nebo užívání.

(3) Pro opatření podle odstavce 1 písm. t) neplatí správní řád. Toto opatření oznámí orgán ochrany veřejného zdraví ústně kontrolované osobě a učiní o něm písemný zápis. Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením, může proti němu podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(4) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je dále oprávněn stanovit výrobcí, dovozci nebo jiné osobě, která uvádí do oběhu výrobek splňující požadavky stanovené tímto zákonem, rozhodnutím zvláštní podmínky pro uvedení takového výrobku do oběhu nebo rozhodnout o jeho vyřazení z oběhu, jestliže na základě provedených průkazů zjistí, že výrobek je nebezpečný pro zdraví fyzických osob.

Oddíl 2

Právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví

§ 85

(1) Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a dále opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech lze stanovit pro správní obvod krajského hygienika nebo jeho část právním předpisem krajského hygienika;⁴⁹⁾ pro správní obvod okresu nebo jeho část nařízením okresního úřadu. Nařízením okresního úřadu lze k ochraně veřejného zdraví nařídit též provedení velkoplošné (území obce nebo městské části) speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace.

(2) Okresní úřad informuje o záměru vydat právní předpis ve věcech podle odstavce 1 krajského hygienika. Krajský hygienik informuje o záměru vydat právní předpis podle odstavce 1 Ministerstvo zdravotnictví.

(3) Právní předpis krajského hygienika se označuje názvem nařízení krajského hygienika. Nařízení krajského hygienika musí být vyhlášeno. Vyhlášení se provede tak, že se nařízení vyvěsí na úřední desce krajského hygienika na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyhlášení je první den jeho vyvěšení na úřední desce krajského hygienika. Tento způsob vyhlášení je podmínkou platnosti nařízení krajského hygienika. Nařízení

⁴⁸⁾ § 16 písm. a) bod 3 zákona č. 110/1997 Sb.

⁴⁹⁾ Čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky.

nabývá účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni jeho vyhlášení, pokud v něm není stanoveno jinak. Podmínky vydání a způsob vyhlášení nařízení okresního úřadu upravuje zvláštní právní předpis.

(4) Nařízení krajského hygienika jsou kromě toho povinny vyvěsit na své úřední desce okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v nařízení.

Oddíl 3

Zařízení ochrany veřejného zdraví, jejich úkoly a oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

§ 86

Zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) K výkonu specializovaných úkonů v ochraně veřejného zdraví se zřizují hygienické stanice. Hygienické stanice jsou zařízeními ochrany veřejného zdraví, která poskytují zdravotní péči. Krajské hygienické stanice se zřizují v sídlech krajských hygieniků; krajská hygienická stanice zřízená v sídle hygienika hlavního města Prahy se nazývá Hygienická stanice hlavního města Prahy. Krajské hygienické stanice jsou příspěvkovými organizacemi Ministerstva zdravotnictví. Okresní hygienické stanice se zřizují v sídlech okresních úřadů, a to jako příspěvkové nebo rozpočtové organizace okresního úřadu; jejich zřizovatelem je okresní úřad. Městské hygienické stanice ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze jsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi těchto měst.

(2) V sídlech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín se okresní hygienické stanice nezřizují; město Ostrava nezřizuje městskou hygienickou stanici. Úkoly těchto hygienických stanic plní krajské hygienické stanice zřízené v sídlech příslušných krajských hygieniků.

(3) Hygienické stanice zejména připravují podklady pro opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví, podílejí se na jejich výkonu a na plnění úkolů orgánů ochrany veřejného zdraví při sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, uskutečňování programů ochrany a podpory veřejného zdraví, výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a poskytování poradenských služeb. Hygienické stanice vedou evidenci rizikových prací.

(4) K zabezpečení opatření proti infekčním onemocněním krajské hygienické stanice zajišťují pro zdravotnická zařízení svého spádového území očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, s výjimkou očkovacích látek proti tuberkulóze a tuberkulinu, a jejich distribuci. Krajské hygienické

stanice se podílejí na úkolech krajského hygienika podle § 81 odst. 2 písm. a) části textu za středníkem.

(5) Činnost hygienických stanic podle odstavců 3 a 4 je činností vyhrazenou státu.

(6) Hygienické stanice jsou oprávněny podílet se za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴³⁾ na provozování informačního systému, který nakládá s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

§ 87

Oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) Zaměstnanci okresních a městských hygienických stanic a zaměstnanci krajských hygienických stanic uvedených v § 86 odst. 2 jsou při přípravě podkladů pro rozhodnutí a jiná opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů oprávněni

- a) vstupovat do objektů, zařízení, provozů, na pozemky a do jiných prostor osob podléhajících výkonu státního zdravotního dozoru podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů za účelem zjištění, jak tyto osoby plní povinnosti uložené těmito právními předpisy nebo orgány ochrany veřejného zdraví na jejich základě,
- b) požadovat na osobách uvedených v písmenu a) předložení originálních dokladů a dalších písemností za účelem ochrany veřejného zdraví,
- c) odebírat u osob uvedených v písmenu a) vzorky látek, surovin, materiálů a výrobků a provádět měření a šetření faktorů životních a pracovních podmínek,
- d) provádět šetření v ohnisku nákazy,
- e) provádět pro účely posouzení nemocí z povolání šetření podmínek výkonu práce,
- f) v nezbytném rozsahu nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízeními vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy,
- g) v řízení podle stavebního zákona uplatňovat stanoviska, připomínky a námítky orgánu ochrany veřejného zdraví jako dotčeného orgánu státní správy.

(2) O úkonech podle odstavce 1 písm. a) až e) pořizují zaměstnanci hygienických stanic protokol, popřípadě i fotografickou dokumentaci.

(3) Při přípravě podkladů pro opatření krajského hygienika podle § 82 odst. 5 mají zaměstnanci kraj-

ských hygienických stanic stejná oprávnění jako zaměstnanci uvedení v odstavci 1.

(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou povinny vytvořit podmínky k plnění úkolů zaměstnanců hygienických stanic podle odstavců 1 až 3, zejména jsou povinny poskytnout součinnost odpovídající oprávněním těchto zaměstnanců.

Oddíl 4

Oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví a povinnosti kontrolovaných osob

§ 88

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví, jejich zaměstnanci, zástupci hlavního hygienika České republiky a zástupci krajských a okresních hygieniků se při plnění úkolů a výkonu oprávnění podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů, které upravují působnost orgánů ochrany veřejného zdraví, prokazují služebním průkazem, jehož vzor upraví prováděcí právní předpis; zaměstnanci hygienických stanic se prokazují pověřením vydaným ředitelem příslušné hygienické stanice. Pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých nebo epidemiologicky významných členovců, hloдавců a dalších živočichů a ke zjištění ohniska nákazy, k nařízení, provedení a kontrole epidemiologických opatření mohou v mimořádných případech hodných zvláštního zřetele vstupovat do obydlí fyzických osob. Fyzické osoby jsou povinny jim tento vstup umožnit a strpět či provést opatření nařízená podle tohoto zákona k zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v odstavci 1 mohou po předložení služebního průkazu plnit úkoly podle tohoto zákona, je-li přítomna fyzická osoba, která je podnikatelem, spolupracující rodinný příslušník nebo zaměstnanec fyzické osoby, která je podnikatelem, nebo zaměstnanec, popřípadě člen statutárního orgánu právnické osoby.

(3) Orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci jsou oprávněni požadovat důkazy o splnění stanovených povinností a provádět měření a odebrat vzorky potřebné pro jeho výkon. Pro tyto účely může kontrolovaná osoba měření a laboratorní vyšetření provést jen prostřednictvím osoby autorizované, akreditované⁷⁾ nebo osoby, která má osvědčení o dodržování zásad správné laboratorní praxe,³⁰⁾ pokud není

sama takto kvalifikovaná. V rozsahu nezbytném pro výkon zákonem stanovených oprávnění mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy.

(4) Pokud není v odstavcích 1 až 3 stanoveno jinak, mají kontrolované osoby povinnosti a orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci oprávnění a povinnosti podle zvláštního právního předpisu.⁵⁰⁾

(5) Zaměstnanci zařízení ochrany veřejného zdraví musí mít odbornou způsobilost pro práci ve zdravotnictví podle zvláštních právních předpisů.⁵¹⁾ Hlavní hygienik České republiky, krajský hygienik, okresní hygienik a jejich zástupci musí být lékaři.

§ 89

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci hygienických stanic jsou povinni zachovávat mlčenlivost o individuálních údajích vztahujících se k fyzickým osobám a o obchodním tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona, zvláštního právního předpisu upravujícího ochranu zdraví při práci a zvláštních právních předpisů upravujících působnost orgánů ochrany veřejného zdraví dozvěděli. Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost není, jestliže takové údaje v nezbytném nutném rozsahu sdělují

- a) na základě písemného souhlasu fyzické osoby, které se informace přímo týká,
- b) orgánu ochrany veřejného zdraví,
- c) lékařům v rámci návazné zdravotní péče,
- d) osobám blízkým,⁵²⁾ jedná-li se o údaje o zdravotním stavu, které jsou nezbytné pro ochranu veřejného zdraví,
- e) zdravotní pojišťovně k vyměření přirážky a pro řízení o náhradě škody a okresní správě sociálního zabezpečení k vyměření přirážky,
- f) zdravotnickému zařízení oprávněnému podle zvláštního právního předpisu uznávat nemoci z povolání v souvislosti s šetřením nemocí z povolání,⁴⁵⁾
- g) orgánu státního odborného dozoru nad bezpečností práce⁵³⁾ v souvislosti s šetřením pracovního úrazu.

(2) Na vyžádání státního zástupce a po podání žaloby též předsedy senátu jsou orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1

⁵⁰⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹⁾ Vyhláška č. 77/1981 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵²⁾ § 116 občanského zákoníku.

⁵³⁾ Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.

oprávněni sdělit individuální údaje vztahující se k fyzickým osobám a obchodní tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona dozvěděli, jsou-li povinnosti mlčenlivosti zproštěni nadřízeným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(3) Povinnost oznamovat určité skutečnosti uložená zvláštními právními předpisy není dotčena.

§ 90

Vstupné do budov, provozoven, místností, objektů a zařízení při plnění úkolů v ochraně veřejného zdraví orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 nehradí. Za odebrané kontrolní vzorky výrobku zaplatí orgány ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 kontrolované osobě částku ve výši ceny, za kterou kontrolovaná osoba výrobek běžně na trhu prodává. Částku ve výši ceny však orgán ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanec uvedený v § 88 odst. 1 neposkytne, jde-li o výrobek, který nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštním právním předpisem upravujícím ochranu zdraví při práci nebo zvláštními právními předpisy, které stanoví působnost orgánů ochrany veřejného zdraví.

§ 91

Ustanovení § 86 až 90 platí obdobně, jde-li o příspěvkové nebo rozpočtové organizace zřízené podle zvláštních právních předpisů k plnění úkolů podle tohoto zákona v působnosti Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany.⁴¹⁾

Díl 2

Sankce a správní řízení

Ukládání pokut

§ 92

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo na jeho základě, právním předpisem krajského hygienika podle § 85 a za nesplnění nebo porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy³⁵⁾ k ochraně zdraví při práci a k zajištění a výkonu závodní preventivní péče v rozsahu § 82 odst. 3 písm. m) uloží orgán ochrany veřejného zdraví oprávněný vykonávat státní zdravotní dozor fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu do výše 2 000 000 Kč.

(2) Došlo-li však nesplněním nebo porušením povinností podle odstavce 1 k poškození zdraví fyzických osob, vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán

ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 uložit fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu až do výše 3 000 000 Kč.

(3) Pokutu až do výše 100 000 Kč může uložit orgán ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 fyzické osobě při její podnikatelské činnosti a právnické osobě za uvedení nepravdivých údajů a informací.

(4) Uložením pokuty nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o náhradě škody.

§ 93

(1) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši orgán ochrany veřejného zdraví přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti, orgánu ochrany veřejného zdraví byla poskytnuta účinná součinnost, nedošlo k poškození zdraví fyzických osob ani vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán ochrany veřejného zdraví od uložení pokuty upustit.

(2) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany veřejného zdraví nesplnění nebo porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(3) Při opakovaném nesplnění nebo porušení téže povinnosti do 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení předchozí pokuty může orgán ochrany veřejného zdraví uložit pokutu až do výše desetinásobku stanovených částek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví pokutu ukládá a vybírá. Vymáhá ji územní finanční orgán⁵⁴⁾ podle zvláštního právního předpisu.⁵⁵⁾

(5) Výnos z pokut uložených orgánem ochrany veřejného zdraví je příjmem státního rozpočtu.

§ 94

Použití správního řádu a účastníci řízení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,⁵⁶⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Účastníkem řízení podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3 a § 22 odst. 2 je pouze navrhovatel. Účastníkem řízení podle § 37 odst. 2, § 39 odst. 2 písm. d), § 82 odst. 3 písm. d) až f) a § 84 odst. 1 písm. r), s) a v) je pouze zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43.

⁵⁴⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Účastníkem řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 67 odst. 1 a 3, § 70 odst. 2 a § 84 odst. 1 písm. u) je fyzická osoba, které je opatření k předcházení vzniku a šíření infekčního onemocnění nařizováno.

(4) Řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 61 odst. 2, § 67 odst. 1 a 3, § 68 odst. 2, § 70 odst. 2, § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3, § 81 odst. 2 písm. d) a § 82 odst. 3 písm. l) se zahajuje doručením rozhodnutí. Rozhodnutí podle § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3 se doručuje veřejnou vyhláškou.⁵⁷⁾

Díl 3

Opatření při mimořádných okolnostech

§ 95

(1) Je-li při epidemii, nebezpečí jejího vzniku nebo jejího zavlečení ze zahraničí, při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelní pohromě a jiné mimořádné události bezprostředně ohroženo zdraví fyzických osob, vyhláší se opatření orgánu ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona v rozhlasovém a televizním vysílání. Povinnost provozovatele vysílání poskytnout orgánům veřejné správy vysílací čas pro neodkladná oznámení stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁸⁾ Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit souběžné vysílání zprávy v titulkové podobě. Okamžikem vyhlášení je takové opatření závazné pro všechny dotčené osoby a ty jsou povinny se jim podrobit. Stejným způsobem se oznamuje i odvolání přijatých opatření.

(2) Opatření podle odstavce 1 zveřejní orgán ochrany veřejného zdraví, který je vyhlásil, a okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v opatření vyvěšením na úředních deskách. Opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou překračovány státní hranice i celní úřady.

(3) Na rozhodování o těchto opatřeních se nevztahuje správní řád.

HLAVA VI

OPATŘENÍ OBCE V SAMOSTATNÉ PŮSOBNOSTI

§ 96

Obec může obecně závaznou vyhláškou naříditi

pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné dezinfekce a deratizace a k ochraně před hlukem a vibracemi konec veřejné produkce hudby, provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, pokud jejich produkcí nebo provozem dochází k neúměrnému obtěžování občanů.

HLAVA VII

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 97

(1) Náklady vzniklé plněním povinností v ochraně veřejného zdraví nese osoba, které je povinnost uložena, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpisy nestanoví jinak. Nesení a hrazení nákladů vzniklých při výkonu státního zdravotního dozoru stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁰⁾

(2) Pokud bylo při výkonu státního zdravotního dozoru zjištěno nesplnění či porušení povinností, může orgán ochrany veřejného zdraví uložit tomu, u něhož k porušení či nesplnění povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů vynaložených orgánem ochrany veřejného zdraví na zjištění závady.

(3) Osoba, která požádá o hodnocení zdravotních rizik, je povinna poskytnout potřebné podklady pro toto hodnocení nebo uhradit cenu jejich pořízení orgánem ochrany veřejného zdraví.

§ 98

Povinnosti uložené podle tohoto zákona zařízením pro výchovu a vzdělávání, zdravotnickým zařízením, zařízením sociální péče a jeslím, pokud nejsou právníckými osobami, plní jejich zřizovatel.

§ 99

Vedle ustanovení, která upravují oprávnění orgánu ochrany veřejného zdraví stanovit rozhodnutím i podmínky, může orgán ochrany veřejného zdraví vázat na podmínky rozhodnutí podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3, § 31 odst. 1, § 39 odst. 2 písm. d) a § 77 odst. 1 písm. a) a b).

⁵⁷⁾ § 26 zákona č. 71/1967 Sb.

⁵⁸⁾ § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 301/1995 Sb.

§ 100

Činnosti, k nimž je třeba vypracovat provozní řád a předložit ho ke schválení orgánem ochrany veřejného zdraví, lze zahájit až poté, kdy byl provozní řád uvedeným orgánem ochrany veřejného zdraví schválen. Osoby, které mají povinnost vypracovat provozní řád, jsou povinny seznámit s ním své zaměstnance a další osoby, které pracují na jejich pracovištích, a zajistit a kontrolovat jeho dodržování.

Díl 2

Přechodná ustanovení

§ 101

(1) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena okresními úřady nebo městy, která vykonávají působnost okresních úřadů, pokračují místně příslušní okresní (městští) hygienici nebo krajsí hygienici, kteří vykonávají působnost okresního hygienika.

(2) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek se nepokračuje, jde-li o porušení povinnosti, kterou již tento zákon nestanoví. Ostatní řízení o uložení pokuty, která nebyla ukončena ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(3) V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se pokračuje podle dosavadních právních předpisů. V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, které tento zákon již neupravuje, se nepokračuje.

(4) Okresní hygienické stanice v okresech Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín dnem 31. prosince 2000 zanikají. K tomuto datu zanikají ve správních obvodech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín i funkce okresních hygieniků.

(5) Dnem účinnosti tohoto zákona práva a závazky včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, které měly ke dni 31. prosince 2000

1. Okresní hygienická stanice Karlovy Vary, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Karlových Varech,
2. Okresní hygienická stanice Liberec, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Liberci,
3. Okresní hygienická stanice Pardubice, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Pardubicích,
4. Okresní hygienická stanice Jihlava, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Jihlavě,

5. Okresní hygienická stanice Olomouc, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Olomouci,

6. Okresní hygienická stanice Zlín, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem ve Zlíně.

(6) V řízeních, která ke dni 31. prosince 2000 nebyla ukončena okresními hygieniky v Karlových Varech, Liberci, Pardubicích, Jihlavě, Olomouci a Zlíně, pokračují příslušní krajsí hygienici.

§ 102

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jakož i osoba, která za podmínek § 26 odst. 2 uvádí tyto předměty běžného užívání do oběhu, jsou povinni zajistit, aby výroba, dovoz a oběh byly uvedeny do souladu s hygienickými požadavky podle § 26 do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(2) Povinnost podle § 27 odst. 1 jsou výrobci nebo dovozci kosmetických prostředků, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, povinni splnit do 1. července 2002; povinnost uvést v oznámení datum zahájení výroby nebo dovozu v tomto případě neplatí.

(3) Výrobce nebo dovozce výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků uvedených v § 5 odst. 1, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jsou povinni zajistit, aby výroba a dovoz těchto výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků byly uvedeny do souladu s tímto zákonem do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(4) Do doby splnění povinností podle odstavců 1 a 3 ve lhůtách tam uvedených se výroba, dovoz a oběh předmětů běžného užívání, výrobků, chemických látek a chemických přípravků uvedených v odstavcích 1 a 3 posuzují podle dosavadních právních předpisů, rozhodnutí orgánů hygienické služby nebo rozhodnutí vydaných podle § 101.

§ 103

(1) Osoby, které zahájily výkon činností, k nimž je třeba vypracovat provozní řád, přede dnem 1. ledna

2001, jsou povinny splnit tuto povinnost do 6 měsíců od tohoto data. Osoby poskytující péči (§ 15 odst. 1) a osoby provozující koupaliště, holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondiční služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, jsou v této lhůtě dále povinny předložit návrhy provozních řádů příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví provozní řád posoudí ve lhůtě do 6 měsíců ode dne doručení návrhu.

(2) Činnosti podle § 38 mohou po dobu 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona provádět hygienické stanice. Činnosti podle § 58 odst. 2 může po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět fyzická osoba, která byla před zahájením práce seznámena s povahou a účinky chemických látek a chemických přípravků, s nimiž má zacházet, způsoby zacházení s nimi, ochrannými opatřeními a zásadami první pomoci. Činnosti podle § 58 odst. 3 až 5 může po dobu 3 let ode dne účinnosti tohoto zákona vykonávat v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení autorizace fyzická osoba, které byla udělena autorizace podle zvláštního právního předpisu.³⁰⁾ Činnosti podle § 72 mohou po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět zařízení ochrany veřejného zdraví a zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče.

(3) Výrobci pitné vody, jejíž rozvod byl zahájen přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni předložit návrhy podle § 4 odst. 1 nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví postupuje výrobce pitné vody dodávané rozvodem podle dosavadní praxe.

§ 104

Provozovatel služeb společného stravování stanoví kritické body ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění pokrmů do oběhu nejpozději do 1. července 2002.

§ 105

(1) Stavby zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky stanovené v § 7 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 23 odst. 3, musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. července 2003.

(2) Provozovny stravovacích služeb zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky na rozvoz, přepravu a skladování pokrmů a jejich uvádění do oběhu podle § 24 odst. 1 písm. d), musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. ledna 2002.

(3) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutím uložit úpravu staveb a provozoven uvedených v odstavcích 1 a 2 před stanoveným datem, pokud je to podle povahy provozu nezbytné v zájmu

ochrany veřejného zdraví. Ve výjimečných případech a na časově omezenou dobu může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 prodloužit.

(4) Vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací a železnic, jejichž užívání bylo povoleno přede dnem 1. ledna 2001, předloží žádost podle § 31 odst. 1 nejpozději do 1. ledna 2002.

§ 106

(1) Návrhy na zařazení prací, jejichž výkon byl zahájen přede dnem 1. ledna 2001, do kategorie čtvrté, předloží zaměstnavatel příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví nejpozději do 6 měsíců; do kategorie druhé a třetí nejpozději do 1. ledna 2002. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Výsledky měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek a výsledky zjištění druhu a typu biologického činitele nesmějí být starší než 1 rok.

(2) Ode dne právní moci rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví o tom, že se práce zařazuje do kategorie třetí nebo čtvrté, pozbývají platnosti rozhodnutí ředitelů nemocnic s poliklinikou (polikliniky), krajských lékařů pro péči o závody a orgánů hygienické služby, kterými se stanoví rizikové práce a pracoviště.

(3) Údaje podle § 41 odst. 1 ohlásí zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43 příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví u činností zahájených přede dnem 1. ledna 2001 nejpozději do 6 měsíců ode dne 1. ledna 2001.

Díl 3

Závěrečná ustanovení

§ 107

Zdravotní průkazy vydané přede dnem účinnosti tohoto zákona se považují za zdravotní průkazy vydané podle tohoto zákona.

§ 108

(1) Ministerstvo zdravotnictví vydá vyhlášky k provedení § 3 odst. 1, 4 a 5, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 1, 2 a 5, § 6 odst. 3 písm. a) až c) a odst. 4, § 7 odst. 1, § 8 odst. 2, § 13, § 16 odst. 2 písm. b), § 17 odst. 1 a 5, § 18 odst. 1, § 19 odst. 4, § 20 písm. a) a d), § 22 odst. 2, § 23 odst. 3, § 24 odst. 1 písm. c) až e) a g), § 26 odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 až 5, § 27, § 28 odst. 1, § 29, 30, 32, § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36, § 37 odst. 1, § 39 odst. 4, § 41 odst. 1, § 45, § 46 odst. 1, 2 a 6, § 47 odst. 2, § 59 odst. 2, § 60 odst. 1 a 3, § 62 odst. 1 a 3 písm. a) a b), § 70 odst. 1 a § 72 odst. 1 písm. a). Ministerstvo zdravotnictví může vyhláškou upravit zásady správné výrobní praxe podle § 29 odst. 1.

(2) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví vyhláškou vydanou podle § 7 odst. 1 požadavky na prostory a provoz zařízení pro výchovu a vzdělávání.

(3) Vláda vydá k provedení § 30, 32 § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36 a § 88 odst. 1 nařízení.

(4) Hygienické limity a požadavky, které upraví prováděcí právní předpisy vydané podle tohoto zákona, Ministerstvo zdravotnictví stanoví na základě hodnocení zdravotních rizik vyplývajících z přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobu života, soudobých vědeckých poznatků, mezinárodních závazků České republiky v této oblasti a doporučení Světové zdravotnické organizace.

§ 109

Zrušuje se zákon č. 36/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Policii České republiky

§ 110

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 186/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb. a zákona č. 105/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 8c) zní:

„(1) Při zajišťování bezpečnosti chráněných osob, kterým je podle zvláštních právních předpisů a mezinárodních dohod poskytována osobní ochrana, je policista zařazený v ochranné službě oprávněn provést prohlídku osob, zavazadel, věcí, dopravních prostředků nacházejících se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby, ověřit dodržení hygienických limitů ukazatelů pitné vody, potravin a pokrmů, jakož i zachování hygienických požadavků pro výkon činností epidemiologicky závažných,^{8c)} jestliže jich má být užito pro potřeby chráněné osoby.

^{8c)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

2. V § 19 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámek pod čarou č. 8d) a 8e) zní:

„(5) Při ověřování zdravotní nezávadnosti a zachování hygienických požadavků podle odstavce 1

má policista zařazený v ochranné službě oprávnění a povinnosti kontrolních pracovníků podle zvláštního právního předpisu;^{8d)} stejným zákonem se řídí nesení a hrazení nákladů vzniklých při tomto ověřování.^{8e)}

^{8d)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

^{8e)} § 20 zákona č. 552/1991 Sb.“

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

§ 111

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996, zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb. a zákona č. 249/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 31 odst. 14 se slova „hygienických a bezpečnostních předpisů“ nahrazují slovy „bezpečnostních předpisů a předpisů upravujících ochranu veřejného zdraví“ a slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem³³⁾“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů³³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 33) zní:

„³³⁾ Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

2. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti „Poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ sloupec 2 zní: „ukončené středoškolské vzdělání a 3 roky odborné praxe v oblasti bezpečnosti práce nebo ochrany zdraví při práci“.

3. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně poznámky uvedené ve sloupci 3 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace bez použití toxických nebo vysoce toxických chemických látek a chemických přípravků s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace

v potravinářských a zemědělských provozech a odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“; text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“. Poznámka ve sloupci 3 zní: „*)zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

4. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, název oboru živnosti „Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické nebo toxické, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče“ včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace toxickými nebo vysoce toxickými chemickými látkami nebo chemickými přípravky, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech a odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“; text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“; text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“, poznámka ve sloupci 5 zní: „*) zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

5. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: „Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče*)“; text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.“; text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“, poznámka ve sloupci 5 zní: „*) zákon č. 147/1996 Sb.,

o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů“.

6. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který zní: „Pořádání kursů k získání znalostí k výkonu speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace“, text ve sloupci 2 zní: „Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů“, text ve sloupci 4 zní: „Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“ a text ve sloupci 5 zní: „§ 59 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů“.

7. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti „Pohřební služba“ se ve sloupci 4 slova „státní hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

8. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti „Provozování pohřebišť a krematorií“ se ve sloupci 4 slova „státní hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

§ 112

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) provozní řád, schválený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví,¹⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 10) zní:

¹⁰⁾ § 15 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

2. V § 13 odst. 1 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o přestupcích

§ 113

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/

/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 151/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 29 odst. 1 písm. b) se za slovo „opatření“ vkládají slova „stanovené nebo“ a slova „nebo znečistí ovzduší škodlivinami nad stanovenou přípustnou mez“ se zrušují.

2. V § 29 odst. 1 písm. d) se slova „poživatin nebo“ zrušují.

3. V § 29 odst. 1 se písmeno e) zrušuje.

Dosavadní písmena f) až ch) se označují jako písmena e) až h).

4. V § 29 odst. 1 písm. f) se slovo „jedy“ zrušuje.

5. V § 29 odst. 1 písm. f) se slova „anebo poruší povinnost k ochraně zdraví před ionizujícím zářením“ zrušují.

6. V § 29 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,“.

7. V § 29 odst. 1 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i), j) a k), která znějí:

„i) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k ochraně zdraví před neionizujícím zářením,

j) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro provoz koupaliště ve volné přírodě, umělého koupaliště nebo sauny,

k) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro pořádání zotavovací akce, jiné podobné akce pro děti nebo školy v přírodě.“.

8. V § 29 odstavec 2 zní:

„(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až k) lze uložit pokutu do 10 000 Kč.“.

9. V § 86 písmeno c) zní:

„c) orgány ochrany veřejného zdraví přestupky na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o péči o zdraví lidu

§ 114

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona

č. 83/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 149/2000 Sb., se mění takto:

1. V článku VI se slova „vytváření a ochranu zdravých podmínek a zdravého způsobu života a práce“ zrušují.

2. Část první se zrušuje.

3. V § 9 odst. 1 se na konci doplňují slova „a zákona o ochraně veřejného zdraví“.

4. V § 9 odst. 2 se na konci doplňují slova „a zdravotnických zařízení v případech, kdy jsou tato zařízení příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovena k provedení epidemiologických opatření“.

5. V § 9 odst. 4 písm. a) se slovo „očkování“, slova „přenosných nemocí nebo jiných“ a slova „izolaci, karanténním opatřením, zákazu výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti,“ zrušují.

6. V § 9 odst. 4 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena b) a c).

7. V nadpisu oddílu 3 a v § 15 odst. 2 se slova „přenosným nemocem“ nahrazují slovy „infekčním onemocněním“.

8. V § 16 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„(2) Zvláštní odborné úkoly v oblasti ochrany veřejného zdraví plní podle zvláštního právního předpisu zařízení a orgány ochrany veřejného zdraví.^{2a)}“

^{2a)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

9. V § 22 odst. 1 se slova „přenosných nemocí,“ nahrazují slovy „infekčních onemocnění,“.

10. V § 23 odst. 4 na konci písmene c) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„d) jde-li o nosiče.^{4a)}“

^{4a)} § 53 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

11. V § 28 odst. 1 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

12. V § 32 odst. 1 písm. a) se slova „hygienické služby⁷⁾“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví^{2a)}“.

13. § 34 se zrušuje.

14. V § 35a se slova „příslušnou hygienickou službou“ nahrazují slovy „příslušným orgánem a zařízením ochrany veřejného zdraví“.

15. Za § 60 se vkládá nový § 61, který včetně poznámek pod čarou č. 11) a 11a) zní:

„§ 61

Výroba, dovoz a vývoz diagnostických zdravotnických prostředků in vitro, pokud nejsou zvláštním právním předpisem¹¹⁾ určeny jako stanovené výrobky k posuzování shody, se ohlašují Ministerstvu zdravotnictví. K hlášení musí být přiložen návod v českém jazyce, způsob ověření bezpečnosti, účinnosti a vhodnosti diagnostického zdravotnického prostředku in vitro pro použití při poskytování zdravotní péče. Splněním požadavků podle předchozí věty není dotčena povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.^{11a)}

¹¹⁾ Nařízení vlády vydaná podle § 12 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 4 a § 13 odst. 2, 4 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

^{11a)} § 8 odst. 1, 2 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.“.

16. § 71 se zrušuje.

17. § 75 se zrušuje.

18. § 76 včetně nadpisu zní:

„§ 76

Zvláštní oprávnění zaměstnanců Českého inspektorátu lázní a zřidel

Zaměstnanci Českého inspektorátu lázní a zřidel jsou oprávněni při plnění svých úkolů vstupovat do všech závodů, zařízení a objektů, odebírat v potřebném množství a rozsahu vzorky pro vyšetřování a požadovat potřebné doklady a údaje.“.

19. V § 78 odst. 1 se slova „nařízených hygienických a protiepidemických opatření a“ zrušují.

20. V § 79 odst. 3 se slova „zejména zabezpečení zdravých životních podmínek,“ a slova „ , popřípadě v souladu s jejich závazným posudkem“ zrušují.

21. V § 80 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

22. V § 80 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

23. § 81 zní:

„§ 81

Organizací se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů a právnická osoba.“.

24. Příloha č. 1 se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o léčivech

§ 115

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb. a zákona č. 153/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 1 písm. d) bodu 3 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

2. V § 48 odst. 3 písm. d) se slova „hygienické služby,“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákoníku práce

§ 116

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb. a zákona č. 257/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

2. V § 37 odst. 1 písm. c) se slovo „přenosnými“ nahrazuje slovem „infekčními“.

3. V § 46 odst. 1 písm. d) se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

4. V § 47 odst. 2 se slova „závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

§ 117

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve

znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 10 se za odstavec 3 doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zvláštní právní předpisy mohou označování výrobků upravit odchylně.“

Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 5 až 9.

2. V § 23 odst. 4 se slova „hygienické služby¹⁸⁾“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví¹⁸⁾“.

Poznámka pod čarou č. 18) zní:

¹⁸⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 118

V § 10 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 37/1989 Sb., zákona č. 93/1990 Sb., zákona č. 203/1990 Sb., zákona č. 575/1990 Sb. a zákona č. 474/1992 Sb., se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

§ 119

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 167/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 30 odst. 1 se slova „přenosným nemocem.³⁴⁾“ nahrazují slovy „infekčním onemocněním.³⁴⁾“.

Poznámky pod čarou č. 34) a 35) znějí:

³⁴⁾ Hlava III díl 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

³⁵⁾ Zákon č. 258/2000 Sb.“

2. V § 30 odst. 3 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

3. V § 30 odst. 3 písm. c) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

4. V § 55 odst. 3 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o zvláštním příspěvku horníkům

§ 120

Zákon č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, ve znění zákona č. 1/1989 Sb. a zákona č. 160/1989 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slova „závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví“ a slova „závazného posudku“ se nahrazují slovem „rozhodnutí“.

2. V § 4 odst. 2 písm. a) se slova „posudku příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění

§ 121

V § 5 odst. 4 písm. a) zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna horního zákona

§ 122

V § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o sociálním zabezpečení

§ 123

V § 145d odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociál-

ním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštního právního předpisu^{53a)}“.

Poznámka pod čarou č. 53a) zní:

^{53a)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

§ 124

V § 13b odst. 1 písm. f) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., se slova „kladný závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby“ nahrazují slovy „stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování

§ 125

V § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

§ 126

V § 62 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se věta poslední nahrazuje touto větou: „Při karanténě se předloží prozatímní opatření zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu nebo osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví.“.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

§ 127

V § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., se slovo „přenosné“ nahrazuje slovem „infekční“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o regulaci reklamy

§ 128

V § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, se slovo „přenosných“ nahrazuje slovem „infekčních“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o ochraně chmele

§ 129

V § 11 odst. 1 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o prevenci závažných havárií

§ 130

Zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), se mění takto:

1. V § 16 písm. h) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
2. V § 19 písm. a) se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
3. V § 21 odst. 1 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.
4. V § 22 odst. 3 a 4 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

§ 131

V § 7 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 161/1993 Sb. a zákona č. 324/1993 Sb., se slova „předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem“ nahrazují slovy „zvláštních právních předpisů“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích

§ 132

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 na konci odstavce 4 se slova „§ 10 odst. 2, odst. 5 písm. c), odst. 7 a 8“ nahrazují slovy „§ 10 odst. 2, 3 a 4“.

2. V § 10 odst. 2 se na konci doplňuje věta, která včetně poznámky pod čarou č. 18) zní: „Toto ustanovení se nevztahuje na provozování speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, upravené zvláštním zákonem.¹⁸⁾“

¹⁸⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.“

3. V § 10 se odstavce 3 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 7 až 11 se označují jako odstavce 3 až 7.

4. V § 10 odst. 6 se slova „v odstavcích 2, 3, 7 a 8“ nahrazují slovy „v odstavcích 2, 3 a 4“ a na konci věty se slova „a na používání vybraných paliv a maziv uvedených v § 1 odst. 4“ zrušují.

5. V § 18 odst. 1 se na konec věty první doplňují slova „s výjimkou provozování kursů k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace“.

6. V § 22 odst. 5 věty první se mezi slova „provádějí ochrannou“ vkládá slovo „speciální“.

7. V § 28 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena a) až i).

8. V § 28 odst. 1 písm. a) se slova „nebo nepodaly ohlášení podle § 10 odst. 3 a 4 anebo neoznámily změny údajů uvedených v ohlášení podle § 10 odst. 6“ zrušují.

9. V § 28 odst. 1 písm. c) a d) se slova „podle § 10 odst. 3“ nahrazují slovy „podle § 10 odst. 2“.

10. V § 28 odst. 2 se slova „písm. d) a e)“ nahrazují slovy „písm. c) a d)“.

11. V § 28 odst. 4 se slova „písm. f)“ nahrazují slovy „písm. e)“.

12. V § 30 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) neplní obecné podmínky pro nakládání s nebezpečnými látkami a přípravky podle § 10 odst. 1, 3 a 4“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 133

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001, s výjimkou části šesté § 114 bodu 15, který nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni vyhlášení, části první § 24 odst. 1 písm. h), které nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, a části první § 29, který nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 258/2000 Sb.

Zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mohou provádět očkování do zahraničí

Krajské hygienické stanice a Hygienická stanice hlavního města Prahy

Okresní a městské hygienické stanice

Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, klinika geografické medicíny, Praha

Ústřední vojenský zdravotní ústav

Zdravotnický ústav speciálních služeb Ministerstva vnitra

Infekční oddělení fakultních nemocnic, nemocnice v Českých Budějovicích a Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem

Centrum cestovní medicíny, Praha.

Sídla a správní obvody krajských hygieniků

1. Hygienik hlavního města Prahy se sídlem v Praze, pro území hlavního města Prahy;
2. Krajský hygienik Středočeského kraje se sídlem v Praze, pro území okresů Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník;
3. Krajský hygienik Budějovického kraje se sídlem v Českých Budějovicích, pro území okresů České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Písek, Prachatice, Strakonice a Tábor;
4. Krajský hygienik Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, pro území okresů Domažlice, Klatovy, Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Rokycany a Tachov;
5. Krajský hygienik Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech, pro území okresů Cheb, Karlovy Vary a Sokolov;
6. Krajský hygienik Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, pro území okresů Děčín, Chomutov, Litoměřice, Louny, Most, Teplice a Ústí nad Labem;
7. Krajský hygienik Libereckého kraje se sídlem v Liberci, pro území okresů Česká Lípa, Jablonec nad Nisou, Liberec a Semily;
8. Krajský hygienik Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, pro území okresů Hradec Králové, Jičín, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Trutnov;
9. Krajský hygienik Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích, pro území okresů Chrudim, Pardubice, Svitavy a Ústí nad Orlicí;
10. Krajský hygienik Jihlavského kraje se sídlem v Jihlavě, pro území okresů Havlíčkův Brod, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč a Žďár nad Sázavou;
11. Krajský hygienik Brněnského kraje se sídlem v Brně, pro území okresů Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov a Znojmo;
12. Krajský hygienik Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, pro území okresů Jeseník, Olomouc, Prostějov, Přerov a Šumperk;
13. Krajský hygienik Ostravského kraje se sídlem v Ostravě, pro území okresů Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava - město;
14. Krajský hygienik Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, pro území okresů Kroměříž, Uherské Hradiště, Vsetín a Zlín.